

הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

זֹהַר וַיַּעֲלֶךְ

The Holy Zohar

Zohar Vayelech

With English commentary by Zion Nefesh

Based on Zohar Hasulam, and the teachings of Rabbi Yehuda Halevi Ashlag

DailyZohar 2020 edition

** This is the first and an unedited edition. Please forgive any mistakes and share your comments by email to zion@dailyzohar.com

Future editions may include additional commentaries published on DailyZohar.com.

Copyright © 2020 DailyZohar.com, Zion Nefesh. All rights reserved.

You may share this file with your friends exactly AS IS. No change is allowed. You may print one copy for personal use and study. Reproduction and distribution beyond personal use of this file or parts of it without written permission is prohibited.

1. וַיִּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל. רַבִּי זִזְקִיָּה פְתוּזוֹ, (ישעיה סג) מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה זְרוּעַ תַּפְאָרְתוֹ בּוֹקֵעַ מִיַּם מַפְנֵיהֶם וְגו', וְכַאֲשֶׁר אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בְּהוּ, וּבְגִין דְּאֲתַרְעֵי בְּהוּ, קָרָא לֹון בְּגִין (דף רפ"ג ע"א) בּוֹכְרִין קְדִישִׁין, אֲזוּזִין (כביכול), נְזוּת לְדִיִּירָא עֲמֹהוּן. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (שמות כה) וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם. וּבְעָא לְאֲתַקְנָא לְהוּ כְּגוּוֹנָא דְלַעֲיִלָא, וְשִׂאֲרֵי עֲלִיָּהוּ שְׂבַעָה עֲנְנֵי יָקָר, שְׂכִינְתִּיהָ אֲלָא קַמִּיָּהוּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (שמות יג) וַיִּי הוֹלֵךְ לַפְנֵיהֶם יוֹמָם.

2. תַּלְתָּ אֲזוּזִין קְדִישִׁין אֲזִלִּין בִּינֵיהוּ, וּמֵאַן אֵינוֹן. מִשְׁהָ, אֲהֲרֹן, וּמִרְיָם. וּבְזִכְוֹתֵהוּן, יְהֵב לֹון קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא, מִתְּנֵן עֲלֵאִין (והא אתמר). כָּל יוֹמוֹי דְּאֲהֲרֹן, לָא אֲעֲדוּ עֲנְנֵי יָקָר מִיִּשְׂרָאֵל. וְהָא אֲוִקְמוּתָהּ, (בגין) דְּאֲהֲרֹן דְּרוּעָא יְמִינָא דִּישְׂרָאֵל הָוָה. וְהֵינֵו דְכְּתִיב, (במדבר כא) וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מִלֶּכֶךְ עֲרֹד וְגו', כִּי בָא יִשְׂרָאֵל דְּרַף הָאֲתָרִים וְגו'. כְּבַר נֵשׁ דְּאֲזִיל בְּלָא דְרוּעָא, וְסִמִּיךְ גְּרַמִּיָּה לְכָל אֲתָר, וּכְדִין וּלְזוּמָם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּ בְּמִנְעוֹ שְׂבִי, בְּגִין דְּהוּוּ בְּלָא דְרוּעָא יְמִינָא. (ועל דא אצטריכו ישראל למנדר נדר עליה הדא הוא דכתיב, (במדבר כא) וידר ישראל נדר לי' ויאמר אם נתן נתן וגו') תָּא זְוּזִי, אֲהֲרֹן דְרוּעָא יְמִינָא דְגוֹפָא הָוָה. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה סג) מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה זְרוּעַ תַּפְאָרְתוֹ. וּמֵאַן אִיהוּ. אֲהֲרֹן.

2. שְׁלֹשָׁה אֲחִים קְדוּשִׁים הִלְכוּ בֵּינֵיהֶם, וּמִי הֵם? מֹשֶׁה, אֲהֲרֹן וּמִרְיָם. וּבְזִכְוֹתֵם נָתַן לָהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּנוֹת עֲלִיוֹנוֹת (וְהָרִי נִתְבָּאֵר). כָּל יְמֵי אֲהֲרֹן לֹא זָו עֲנְנֵי הַכְּבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל, וְהָרִי פְרִשׁוּהָ (מִשׁוּם) שְׂאֲהֲרֹן הָיָה זְרוּעַ יְמִין שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְהֵינֵו שְׂכָתוֹב (במדבר כא) וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מִלֶּכֶךְ עֲרֹד וְגו', כִּי בָא יִשְׂרָאֵל דְּרַף הָאֲתָרִים וְגו'. כְּבַר נֵשׁ דְרוּעָא שְׂהוּלֵךְ לְלֹא זְרוּעַ וְסוּמֵךְ עֲצָמוֹ לְכָל מְקוּם, וְאָז – וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּ מִמֶּנּוּ שְׂבִי, מִשׁוּם שְׁהִיוּ בְּלִי זְרוּעַ יְמִין. (ועל זה הצטרכו ישראל לנדר נדר עליו. זהו שכתוב (במדבר כא) וידר ישראל נדר לה' ויאמר אם נתן נתן וגו'). בָּא וּרְאָה, אֲהֲרֹן הָיָה זְרוּעַ יְמִין שֶׁל הַגּוֹף, וְעַל זֶה כְּתוּב מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה זְרוּעַ תַּפְאָרְתוֹ. וּמִי הוּא? אֲהֲרֹן.

Deuteronomy 31:1

”וַיִּלֶךְ, מֹשֶׁה; וַיְדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל.”

“And Moses went and spoke these words unto all Israel.”

The word “Vayelech”, means “and he went...”. The verse could say “And Moses spoke these words...” so why use the word “went”? The Zohar teaches us that the deep meaning of it is “channeling Light”.

The root word of ‘Vayelech’ in Hebrew is used to describe a conduit, ‘מוליך’. It also describes the action of a leader, who is a conduit to his people. The same term is used to describe a conduit of electricity.

When God chose Abraham to be a channel of Light he commanded him “Lech Lecha”, “Go for yourself...”. The two words have the same root as ‘Vayelech’.

The Zohar also reveals that God chose the Israelites as his sons. He gave us the power to connect to the seven Sefirot and the ability to become a conduit of Light for the entire world.

Like Moses, we can talk the talk and walk the walk.

3. וַיִּלֶךְ מֹשֶׁה, בְּמֵי וַיִּלֶךְ, לֵאמֹן הַכֶּף. אֵלֶּה וַיִּלֶךְ, לֵאמֹן הַכֶּף? אֵלֶּה בָּלָא דְרוּעָא. כְּמֵה דְאֵת אָמַר, (אֵיכָה א) וַיִּלְכוּ בְּכָל כּוֹן לִפְנֵי רוּדָף. דְּהָא מֵיִת אֶהְרֵן דְּרוּעָא יְמִינָא, וּבְעָא לְאֶסְתְּלָקָא גּוּפָא. (כּל יוּמוֹי דְּמֹשֶׁה שְׁמַשׁ נְהִיר בַּעֲלָמָא).

4. כָּל יוּמוֹי דְּמֹשֶׁה, אֵכְלוּ יִשְׂרָאֵל לֶזֶם מִן הַשָּׁמַיִם. כִּיִּן דְּאֵתָא יְהוֹשֻׁעַ, מֵה כְּתִיב (יְהוֹשֻׁעַ ה) וַיִּשְׁבוּת הַמֶּן מִמּוֹזֶרֶת וְגו'. וַיֵּאכְלוּ מִעֲבוּר הַמֶּן הָאֵרֶץ מִמְּחֶרֶת הַפֶּסֶת. מֵה בֵּין זֶה לְזֶה? אֵלֶּה זֶה מְלַמְעֵלָה וְזֶה לְמִטָּה. (מִכָּאן לְמִדְנָה) כָּל הַזְּמַן שְׁמִשָּׁה נִמְצָא, גּוּף הַשָּׁמֶשׁ שׁוֹלֵט וּמְאִיר לְעוֹלָם. כִּיִּן שְׁהֶסְתַּלַּק מֹשֶׁה, הִתְכַּנְּס גּוּף הַשָּׁמֶשׁ, וַיֵּצֵא גּוּף הַלְּבָנָה.

The Zohar tells us that Moses, Aaron, and Miriam were great channels for the Light, leading the Israelites from slavery through the process in the wilderness until they reach the Promised Land.

By the merit of Moses, they received the Manna from heavens. It was the highest level of sustenance because the source was Zeir Anpin. Moses was the aspect of the Sun and Zeir Anpin. He connected the life force from God to the people.

By the merit of Aaron, the nation had the protection of the Clouds of Honor. They followed the Israelites as they moved from one place to another.

By the merit of Miriam, the Israelites had a continuous flow of water. According to the Holy Ari, the 'Well of Miriam' that provided water of Life in the wilderness followed the Israelites into the Holy Land and is concealed in the Sea of Galilee.

5. כְּתִיב (שְׁמוֹת לֵג) אִם אֵין פְּנִיךָ הַלְּכִים אֵל מוֹה וּבְמֵה יוֹדַע אַפּוּא וְגו', הִכִּי אוּלִּיפּוֹנָא, כִּיִּן דְּאָמַר קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְבוּשָׁה (שְׁמוֹת לֵב) הִנֵּה מִלְּאֲכִי יִלֶךְ לְפָנֶיךָ, אָמַר מֹשֶׁה, וּמֵה קִסְטִיפָא דְּשִׁמְשָׁא דִּיתְכַנְּשִׁי, וַיִּדְבֵּר סִיְהָרָא, גּוּפָא דְּסִיְהָרָא לֹא בְּעִינָא. אִם אֵין פְּנִיךָ הַלְּכִים, גּוּפָא דְּשִׁמְשָׁא בְּעִינָא, וְלֹא דְּסִיְהָרָא. כְּדִין גּוּפָא דְּשִׁמְשָׁא אֶתְנַהֵיר, וְאֶתְעַבֵּיד מֹשֶׁה, כְּוֹנָא דְּגּוּפָא דְּשִׁמְשָׁא קְבוּיָהּ דִּישְׂרָאֵל. כִּיִּן דְּאֶתְכַנְּשִׁי מֹשֶׁה, אֶתְכַנְּשִׁי שְׁמִשָּׁא, וְאֶתְנַהֵיר סִיְהָרָא, וְהוּא יְהוֹשֻׁעַ מִשְׁתַּמֵּשׁ לְנַהֲרָא דְּסִיְהָרָא. וַיִּי לְהוּא כְּסוּפָא.

5. כְּתִיב (שְׁמוֹת לֵג) אִם אֵין פְּנִיךָ הַלְּכִים אֵל תַּעֲלֵנוּ וּבְמֵה יוֹדַע אַפּוּא וְגו'. כְּדָ לְמִדְנָה, כִּיִּן שְׁאָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה (שֵׁם לֵב) הִנֵּה מִלְּאֲכִי יִלֶךְ לְפָנֶיךָ, אָמַר מֹשֶׁה, וּמֵה הִנֵּהגַת הַשָּׁמֶשׁ שְׁתַּתְּכַנְּס וְתַנְהִיג הַלְּבָנָה – גּוּף הַלְּבָנָה אֵינִי רוּעָה. אִם אֵין פְּנִיךָ הַלְּכִים, אֵינִי רוּעָה אֵת גּוּף הַשָּׁמֶשׁ, וְלֹא אֵת שֵׁל הַלְּבָנָה. וְאֵז גּוּף הַשָּׁמֶשׁ הוּאֵר, וְנַעֲשֶׂה מֹשֶׁה כְּמוֹ גּוּף הַשָּׁמֶשׁ לְפָנֵי יִשְׂרָאֵל. כִּיִּן שְׁהֶתְכַנְּס מֹשֶׁה, הִתְכַּנְּס הַשָּׁמֶשׁ וְהוּאֵרָה הַלְּבָנָה, וְהִיא יְהוֹשֻׁעַ מִשְׁתַּמֵּשׁ לְאוֹר הַלְּבָנָה. אוּי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה!

6. (דברים לא) ויאמר אליהם בן במאה ועשרים שנה וגו'. היינו דאמר רבי אלעזר, ארבעין שנין נהיר שמישא לון לישראל, ואתכניש לסוף ארבעין שנין, ונהיר סיהרא. אמר רבי שמעון ודאי הכי הוא, היינו דכתיב, (משלי יג) ויש נספה בלא משפט והא אתערו זובריא. ואנן נוקים ליה לקרא. אבל על מה דאתערו זובריא כלא הוא אנטריך לעלמא, לגלאה (ס"א לתועלתא דבר נש), דבר נש דיתכניש עד לא בוטון יובוי.

6. ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה וגו' (דברים לא). היינו שאמר רבי אלעזר, ארבעים שנה האיר השמש לישראל, והתכנס לסוף ארבעים שנה, והאירה הלבנה. אמר רבי שמעון, ודאי כך הוא, היינו שכתוב (משלי יג) ויש נספה בלא משפט, והרי התעוררו החברים, ואנו נבאר את הפסוק. אבל על מה שהתעוררו החברים, הכל הוא צריך לעולם לגלות (לתועלת האדם), שהאדם שנאסף עד שלא יגיעו ימיו.

Moses represented Zeir Anpin and the Sun. Joshua, who served Moses was the aspect of the moon and could channel some of Moses's Light to the nation.

As we studied in previous DZ, Moses, Aaron, and Miriam were the great channels of Light for the Israelites. They led them out of Egypt and sustained them in the wilderness during the journey to the Promised Land.

Deuteronomy 31:2

“ ויאמר אליהם, בן-מאה ועשרים שנה אנכי היום—לא-אוכל עוד, לצאת ולבוא; ויהוה אמר אלי, לא תעבר את-הירדן הזה.”

“And he said to them, “I am 120 years old today. I am no longer able to go out and come in. YHVH has said to me, ‘You shall not go over this Jordan.’”

Miriam, the middle sister, passed away first, then the older brother Aaron, then Moses. When Moses was taken by God, the direct light of the ‘Sun’, Zeir Anpin, was also taken and only the ‘moon’, Joshua, could channel the light and lead the people into the Land. Moses was the main tool of God in bringing the first redemption. He channeled the great Light of Zeir Anpin that was fully revealed when the Israelites left Egypt. We celebrate that night as the Seder on the holiday of Passover.

Moses, in the above verse, tells the nation that he is no longer able to go out and come in. The deeper meaning is that God didn't allow him to make a higher connection for the people. He could not channel the Light of Zeir Anpin for the people.

Moses did ‘go out’ of Malchut and elevate himself to the Sefirah of Da'at to bring for us the Torah, which is our weekly connection to Zeir Anpin.

Moses didn't finish his job and he keeps coming to us in every generation. He taught Rabbi Shimon the secrets of the Zohar and provides us with a taste of the Light of the ‘sun’. At the time of the Final Redemption, Moses will open the gates of Da'at and usher Mashiach to the world. Then we'll see the fulfillment of the prophecy of Isaiah 30:26

“ ויהי אור-הלבנה, כאור החמה, ואור החמה יהיה שבעתים, כאור שבעת הימים-ביום, חבש יהוה את-שבר עמו, וימחץ מכותו, וירפא”

“Moreover, the light of the moon will be as the light of the sun, and the light of the sun will be sevenfold, as the light of seven days, in the day when YHVH binds up the brokenness of his people, and heals the wounds inflicted by his blow.”

May we all see this happens in our days, Amen.

7. תא זזוי, והא אתמר, דכל ריוזין דנפקין מלעילא, דכר ונוקבא נפקי, ובתפרשין. וכוזמנין תפוק נשמתא דנוקבא, עד לא נפקת דכר, דהוא בר זוגה. וכל זמנין

7. בא וראה, והרי נתבאר, שכל הרוחות שיוצאות מלמעלה, יוצאות זכר ונקבה ונפרדות. ולפעמים תצא נשמת הנקבה עד שלא יוצאת הזכר, שהוא בן זוגה. וכל פעמים

שׁוֹכֵר לֹא הֵגִיעַ זְמַנּוֹ לְהִזְדוּג עִם נִקְבָּתוֹ וּבָא אַחֵר וְנִשָּׂא אוֹתָהּ – בְּיָזֵן שְׂמִינִיעַ זְמַן שֶׁל זֶה לְהִזְדוּג, כְּשִׁמְתָעוֹרֵר צָדֵק בְּעוֹלָם לִפְקֹד עַל חֲטָאֵי הָעוֹלָם, כּוֹנֵס אֶת הָאֲחֵר הַזֶּה שֶׁנִּשָּׂא אוֹתָהּ, וּבָא הָאֲחֵר וְלוֹקַח אוֹתָהּ. וְעַל זֶה קָשִׁים זְוִיגִים לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

דְּדַכּוּרָא לֹא מְטָא וּמְנִיָּה לְאִזְדוּוּגָא בְּהַרְי נְוִקְבִיָּה, וְאֵתִי אִזְוֵרָא וְאִתְנָסִיב בְּהַרְהָ, כִּיּוֹן דְּמְטָא זְמַנָּא דְּהֵאִי לְאִזְדוּוּגָא, כִּד אִתְעַר צָדֵק בְּעַלְמָא, לְמִפְקֹד עַל זְוִיבֵי עַלְמָא. כְּנִישׁ לִיה לְהֵאִי אִזְוֵרָא, דְּהִוָּה נָסִיב בְּהַרְהָ, וְאֵתִי אִזְוֵרָא וְנָטִיל לָהּ. וְעַל דָּא קָשִׁין זְוִיגִין קַמֵּי קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

8. וְכֹל זֶה מְשׁוּם שֶׁהַזְכָּר סָרַח בְּמַעֲשָׂיו. וְאִף עַל גַּב שְׂלֵא סָרַח כָּל כְּף מַעֲשָׂיו בְּחֲטָאוֹ, הִתְכַּנַּס בְּאוֹתוֹ זְמַן עַד שְׂלֵא הֵגִיעוּ יָמָיו, שְׂלֵא עוֹשֶׂה כֵּן בְּמִשְׁפָּט, וְעַלֵּיו כְּתוּב וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֵא מִשְׁפָּט. וּפּוֹגֵשׁ בֵּית דִּין שֶׁל צָדֵק בְּחֲטָאוֹ, מְשׁוּם שֶׁהֵגִיעַ זְמַנּוֹ שֶׁל הָאֲחֵר, וְלוֹקַח אוֹתָהּ, שְׁהַרְי הִיא שְׁלוֹ.

8. וְכֹל דָּא בְּגִין דְּסָרוּז דְּכוּרָא עוֹבְדוּי, וְאִף עַל גַּב דְּלָא סָרוּז כָּל כְּף עוֹבְדוּי בְּזוּטְאִיָּה, אִתְכַּנְיֵשׁ בְּהֵהוּא זְמַנָּא, עַד לֹא מְטוֹן יוֹמוּי. דְּלָא עֵבִיד הָכִי בְּמִשְׁפָּט. וְעַלֵּיהּ כְּתִיב, (מִשְׁלֵי יג) וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֵא מִשְׁפָּט. וְאִתְעַר עַלֵּיהּ דִּינָא דְּצָדֵק בְּזוּבֵי, בְּגִין דְּמְטָא זְמַנִּיָּה דְּאִזְוֵרָא, וְנָסִיב לָהּ, דְּהֵא דִּיִּדְיָה הִיא.

When the souls come out from the upper level, they come male and female and get separated before given a body in this world. Sometimes the soul of the female comes out before her soulmate. If the male is not ready at the level he needs to be in order to unify with his soul mate then she is given to another.

When the man is ready for his soul mate then the one that married her must leave her or die so the soul mates can be unified in this world. Unifying the soul mates is difficult for the Holy One Blessed be He because the man that married the woman while the other man is getting ready, must leave the woman or die, even if he doesn't carry any judgment.

Connecting one to his soul mate in this world is very important and if one has this merit then God will do whatever is needed to unify them.

We should know that as we are coming closer to the end of the world Tikkun meeting soul mates is very rare.

Adam and Eve were born as one body before they got separated. The Creator can't think with separation so he created Adam and Eve as one body with a soul of male and female aspects. Then he separated them to be husband and wife.

Cain and Able were born with their soulmates and as the generations progressed the distance between the soul mates grew. We are now at the time that we must work harder spiritually to merit our true soul mate. Unfortunately, the other side pushes an image of bliss and ideal life for those who meet their soul mate but as the Zohar reveals to us, the man must work himself to merit his soul mate and be able to complete his Tikkun.

Women should pray for their soul mate to achieve the spiritual level they need to have so they can get married and do the spiritual work together. Selfishness and false images of what a soul mate should be cause a lot of heartaches and imbalanced marriages.

Those who need personal guidance and coaching in the process of finding their soul mate can email me to schedule a session.

9. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְלָמָּה יִפְרִיד אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיָבֵא אַחֵר וְיִתֵּן לוֹ? אָמַר לוֹ, זֹהִי תוֹעֲלָתוֹ שֶׁל הָאָדָם, וְטוֹב שֶׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ

9. אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, וְאָמַאי, יִפְרִישׁ לֹון קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְיִתֵּי אִזְוֵרָא וְיִהִיב לִיה. אָמַר לִיה דָּא הוּא תוֹעֲלָתָא דְּבַר נָשׁ, וְטִיבֵי דְּעֵבִיד עַמִּיָּה, דְּלָא

שלא תגיע (יראה את) אשתו ביד אחר. ובא וראה, אם זה מעשיו אינם בשרים, אף על גב שהאשה הזו היא שלו, לא ידחה אחר מלפניו.

ימטי (ס"א יחמי) אתתיה בידי אזורא. ותא וזוי, אי האי (דף רפ"ד ע"א) לא כשרון עובדוי, אף על גב דדיליה היא ההיא אתתא, לא אתדווי האי אזורא מקמיה.

10. בא וראה, שאול המלך נטל מלכות, (למה) משום שעדין לא הגיע זמנו של דוד לזה, שהרי מלכות היתה ודאי של דוד, ובא שאול ולקח אותה. בין שהגיע זמנו של דוד לרשת את שלו, אז התעורר צדק (מלכות שלמעלה) וכנס את שאול בחטאו, ונדחה מלפני דוד, ובא דוד ולקח את שלו.

10. תא וזוי, שאול מלכא נטל מלכו. (אמאי) בגין דעד לא מטא זמניה דדוד להאי. דהא מלכו הוה ודאי דדוד, ואתא שאול ונטיל ליה. בין דמטא זמניה דדוד לבירת דיליה, כדין אתער צדק (מלכותא דלעילא) וכניש ליה לשאול בזובוי, ואתדווי מקמי דוד, ואתא דוד ונטל דיליה.

11. ולמה לא הסיר הקדוש ברוך הוא את שאול מהמלכות ולא ימות? אלא טובה עשה עמו הקדוש ברוך הוא שפנס אותו במלכות, ולא יראה עבדו שולט עליו ולקח מה שהיה שלו בתחלה. כך זה. משום כך צריך האדם לבקש רחמים לפני הקדוש ברוך הוא בשמו, שלא ידחה מלפני אחר.

11. ואמאי לא אעדי קודשא בריה הוא לשאול במלכו, ולא ימות. אלא טיבו עבד קודשא בריה הוא עמיה, דכניש ליה במלכותא, ולא וזמי עבדיה שליט עליה, ונטיל מה דהוה דיליה בקדמיתא. כך האי. בגין כך, בעי בר נש למבעי רזומי קמי קודשא בריה הוא, כד אודווג, דלא יתדווי מקמי אזורא.

Close your eyes and open your heart

Rabbi Elazar, the son of Rabbi Shimon, raises the question about why God brings death on a husband in order to give his wife to her true soul mate. God could separate them and then bring the soul mate to marry the woman.

Rabbi Shimon answers telling his son that it's done for the benefit of the man. God acts with mercy, saving the man from the pain of seeing his wife with another man.

If the soul mate is not pure and ready for his woman, she will stay with the other man and he missed the opportunity to be with her.

The Zohar suggests to the man who seeks his soul mate that he should pray to God that his soul mate won't be given to another man while he is working on himself.

As we can understand from this study, the subject of bringing soulmates together is very complicated, especially in our generation. We carry the Tikkun from many previous lives.

I would suggest to men and women to drop all 'templates' they have for a 'best fit' soul mate and look into their own Tikkun. Work on themselves and pray to have the ability to see their soulmates even if he or she is not as they would like or expect.

A single man or woman should date anyone who has an interest in being with them. They should hold physical pleasures until they understand that they can help each other in their spiritual growth and soul purification.

DO NOT LOOK AT THE MATERIAL ASPECT OF LIFE BECAUSE IT IS TEMPORARY!

Jumping into sex creates a dependency and desire for temporary pleasure. It draws a klipa that disguises the true soul connection. Some women are afraid to lose the man and open themselves for sex but in most cases, the relationship doesn't hold for long.

If your souls connect then you can, progressively with restriction, allow physical contact.

Marriages that come from physical attraction end up with pain and incomplete Tikkun. Wealth and material comfort are good only in this world. If it's good for your soul, marry the man or the woman even if they are poor or weak. Good work on the soul in this lifetime can merit us immortality when the time of the resurrection comes.

The man should seek marriage at any age, even if he is unable to make physical unification. A woman that is no longer 'fruitful' may have missed her soul mate. A soulmate of a widow or divorced woman may have a Tikkun related to the children from her previous marriage.

When looking for a soul mate, close your eyes and open your heart, mind, and soul to make a better choice.

The Zohar brings the example of King Saul and David. King Saul became king because it wasn't David's time. When the time came King Saul died of his inequities and David took the crown that already belonged to him. With his mercy, God took King Saul while he was the king so he won't see David taking the kingdom from him.

The deeper aspect of this study is that we need to have desires, which are vessels, that would bring the Light that we need for our Tikkun. If we desire something that is not ours then we lose it sooner or later.

Our focus and desires should be on our Tikkun before looking for the comfort of life.

12. כתיב, (דברים ג) ויאמר יי' אלי רב כף אל תוסף דבר אלי וגו' והא אוקימנא, אמר ליה קודשא בריך הוא למשה, משה, תבעי לאוודשא (ו"א לאכחשא) עלמא, זומית מן יומה שמישא פלז לסיהרא. זומית מן יומה דישלוט סיהרא בעוד השמישא קיימא. אלא, הן קרבו ימיה למות קרא את יהושע. יתכניש שמישא, וישלוט סיהרא. ולא עוד, אלא אי אנת תיעול לארעא, יתכניש סיהרא מקמא, ולא ישלוט. ודאי שולטנותא דסיהרא מטא, ולא תשלוט בעוד דאנת קיימא בעלמא.

12. כתוב (דברים ג) ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי וגו'. והרי בארנו, אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, משה, התרצה לחדש (להחליש) עולם! ראית מימיה שמש עובד ללבנה? ראית מימיה שתשלת הלבנה בעוד שהשמש עומד? אלא – הן קרבו ימיה למות קרא את יהושע. יתכנס השמש ותשלת הלבנה. ולא עוד, אלא אם אתה תכנס לארץ, תתכנס הלבנה מלפניך ולא תשלת. ודאי ששלתון הלבנה הגיע, ולא תשלת בעוד שאתה קים בעולם.

13. (דברים לא) קרא את יהושע וגו'. ומאי קאמר הנך שוכב עם אבותיה וקם העם הזה וגו'. ולא אשכחנא דפקיד קודשא בריך הוא ליהושע, אלא למשה. דאמר ליה למשה כל האי. דכתיב, (דברים לא) ועזבני והפר את בריתי, וזרה אפי בו ביום ההוא. ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדוה את בני ישראל שימה בפייהם. אם בן, מהו ואצוני?

13. קרא את יהושע וגו'. ומה אמר הנך שכב עם אבותיה וקם העם הזה וגו'. ולא מצאנו שצוה הקדוש ברוך הוא את יהושע, אלא את משה. שאמר לו למשה כל זה, שכתוב (שם לא) ועזבני והפר את בריתי. וזרה אפי בו ביום ההוא. ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדוה את בני ישראל שימה בפייהם. אם בן, מהו ואצוני?

Deuteronomy 31:14

ויאמר יהוה אל-משה, הן קרבו ימיה למות-קרא את-יהושע והתיצבו באהל מועד, ואצוני; וילך משה ויהושע, "ויתיצבו באהל מועד"

“And YHVH said to Moses, “Behold, the days approach when you must die. Call Joshua and present yourselves in the tent of meeting, that I may commission him.” And Moses and Joshua went and presented themselves in the tent of meeting.”

God didn't allow Moses to enter the Promised Land and now he's commanding Moses to transfer the leadership to Joshua.

The Zohar teaches us that Moses was the aspect of the sun, Zeir Anpin and Joshua was the aspect of the moon, Malchut.

The Israelites are about to enter the land but without the Light of Zeir Anpin, that was with them throughout their travels in the wilderness. They begin a new process of correction without the support of Moses and the upper Light.

Deuteronomy 31:16

“וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הִנֵּךְ שָׁכַב עִם-אֲבוֹתַי; וְקָם הָעָם הַזֶּה וְזָנָה אַחֲרַי אֱלֹהֵי נְכַר-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר הוּא בָא-שָׁמָּה.”

“And YHVH said to Moses, “Behold, you are about to lie down with your fathers. Then this people will rise and whore after the foreign gods among them in the land that they are entering, and they will forsake me and break my covenant that I have made with them.”

God tells Moses that after he dies, the people will leave the faith in him and follow other gods.

The equation is simple, without the Light people lose their faith and path to the Light and they experience chaos.

Deuteronomy 31:19

“וְעַתָּה, כְּתוּבוּ לָכֶם אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת, וְלַמָּדָה אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, שִׁמָּה בְּפִיהֶם: לְמַעַן תִּהְיֶה-לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת, לְעֵד—”

“Now therefore write this song (the Torah) and teach it to the people of Israel. Put it in their mouths, that this song may be a witness for me against the people of Israel.”

God provided the ‘antidote’ and tells Moses to write the Torah and teach it to the people.

Deuteronomy 31:22

“וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת, בַּיּוֹם הַהוּא; וְלַמָּדָה, אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל”

“So Moses wrote this song the same day, and taught it to the sons of Israel.”

Before Moses leaves the world, he writes and gives us the Torah. What was before inside the Ark is now available to all the people to make a connection to Zeir Anpin.

We have the Holy Zohar that is the revelation of the Light of the Torah. Moses and Elijah (who is also Pinchas) taught Rabbi Shimon many secrets of the Torah, and these are available to us in print and on <https://unityzohar.com/zohar-books/>

The study of the Zohar connects us to the Light of Zeir Anpin and beyond. Rabbi Shimon is also called ‘Sinai’ because the Zohar is a revelation as was on Mount Sinai. The Zohar is our song.

14. אֵלָּא קָרָא אָמַר, הִנֵּךְ שׁוֹכֵב עִם אֲבוֹתַיָּהּ, אָמַר לִיָּהּ קוֹדֶשׁ אַרְיָה הוּא לְמֹשֶׁה, אָמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה, אָפּ עַל גַּב שְׁתִּשְׁכַּב עִם אֲבוֹתַיָּהּ, הָרִי אֶתָּה תְּמִיד קָיָם לְהָאִיר לְלִבְנָהּ, כְּמוֹ שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ, שָׂאָף עַל גַּב שְׁמַתְכֵנִס, לֹא מִתְכַּנֵּס אֵלָּא לְהָאִיר לְלִבְנָהּ, וְאִזּוּ מֵאִיר לְלִבְנָהּ בְּשִׁמְתְכֵנִס. וְעַל זֶה הִנֵּךְ שָׁכַב, לְהָאִיר, וְזֵהוּ וְאֶצְוֹנוּ. וְאִזּוּ (הַכֶּשֶׁר) הַתְּבַשֵּׁר יְהוֹשֻׁעַ לְהוֹיֹת מוֹאָר, וְעַל זֶה כְּתוּב הִנֵּךְ שָׁכַב עִם אֲבוֹתַיָּהּ, לְהָאִיר

14. אֵלָּא קָרָא אָמַר, הִנֵּךְ שׁוֹכֵב עִם אֲבוֹתַיָּהּ, אָמַר לִיָּהּ קוֹדֶשׁ אַרְיָה הוּא לְמֹשֶׁה, אָפּ עַל גַּב דְּאֵנִת תְּשִׁכּוּב עִם אֲבוֹתַיָּהּ, הָאֵנִת קִיָּמָא תְּדִיר לְאֵנְהָרָא לְסִיָּהָרָא. כְּמוֹהַ דְּשִׁמְשָׁא, דְּאָפּ עַל גַּב דְּאֵתְכֵנִישׁ, לֹא אֵתְכֵנִישׁ אֵלָּא לְאֵנְהָרָא לְסִיָּהָרָא. וְכַדִּין אֵנְהִיר לְסִיָּהָרָא, כַּד אֵתְכֵנִישׁ. וְעַל דָּא, הִנֵּךְ שׁוֹכֵב לְאֵנְהָרָא, וְדָא הוּא וְאֵצְוֵנוּ. וְכַדִּין (ס"א אֵתְכֵנִישׁ) יְהוֹשֻׁעַ לְאֵתְנְהָרָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, הִנֵּךְ שׁוֹכֵב עִם אֲבוֹתַיָּהּ,

ליהושע, וזהו (דברים ג) וצו את יהושע וחזקהו. וצו את יהושע, הכל כדי להאיר.

לאגהרא ליהושע, ודא הוא וצו את יהושע וזוהקהו. וצו את יהושע כלהו לאגהרא.

15. כי אתה תבא, ואחר כך תביא, מה בין זה לזה? אלא אחד תבא, לבשר לו שיכנס לארץ ויתקיים בה. ואחד תביא, לבשר לו את השלטון על ישראל, והתבשר על קיום של עצמו, והתבשר על שלטון של ישראל.

15. כי אתה תבא, ולבשר תביא מה בין האי להאי אלא זוד תבא, לבשרא ליה דייעול לארעא, ויתקיים בה. וזוד תביא, לבשרא ליה שלטנותא על ישראל, ואתבשר על קיומא דגרבמיה, ואתבשר על שלטנו דישראל.

Deuteronomy 31:16

ויאמר יהוה אל-משה, הנך שכב עם-אבותיך; וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר-הארץ, אשר הוא בא-שמה “בקרבו, ועזבני, והפר את-בריתי אשר כרתתי אתו.”

“And YHVH said to Moses, “Behold, you are about to lie down with your fathers. Then this people will rise and whore after the foreign gods among them in the land that they are entering, and they will forsake me and break my covenant that I have made with them.”

The Zohar reveals that God told Moses that even though he is going to ‘lie down with his fathers’, meaning he’s going to pass away from this earth, he will still shine his Light on the Moon.

Moses was the aspect of Zeir Anpin, the sun, and Joshua was the aspect of the Moon, Malchut, that doesn’t have light of its own. Moses’s passing was like a sunset. It may not be seen but can still shine on the Moon to continue his Light.

Deuteronomy 3:28

“וּצוֹ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ, וְחִזְקוּהוּ וְאַמְצוּהוּ: כִּי-הוּא יַעֲבֹר, לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה, וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם, אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר תֵּרְאֶה”

“But charge Joshua, and encourage and strengthen him, for he shall go over at the head of this people, and he shall put them in possession of the land that you shall see.”

God commanded Moses to prepare Joshua for the duty of leading the Israelites into the Promised Land.

Moses brought the Torah for us to strengthen and encourage us to connect and reveal the Light that we don’t have otherwise. Moses strengthened Rabbi Shimon through the Zohar to reveal the Light of the Torah to all Israelites around the world.

With that Light, we can enter the Promised Land that for us is the Final Redemption.

16. רבי שמעון פתחו, (ישעיה כד) מכנף הארץ ומירות שמענו צבי לצדיק וגו'. ווי לון לבני נשא, לאינון דלא משגוזין וקא משידתלין ביקרא דמאריהון, וקא מסתכלין בקדושה (בקדושה) עלאה, לאתקדשא בהאי עלמא, למהוי קדישין בעלמא דאתי. מכנף הארץ, דא (צ"ו ע"א, קמ"ב) כסותא עלאה קדישא. ומירות שמענו, כמה דאת אמר (איוב לה) גותן ומירות בכללה, ומירות תושבון דכנסת ישראל, קמי קודשא בריך הוא בכללה. בכללה, בזמנא דאיהי אנדמנא (דקודשא בריך הוא) (ס"א אדווגא דשכיחא) ושכיחא לשבוןא ליה לקודשא בריך

16. רבי שמעון פתחו, (ישעיה כד) מכנף הארץ ומירות שמענו צבי לצדיק וגו'. ווי לון לבני נשא, לאינון דלא משגוזין וקא משידתלין ביקרא דמאריהון, וקא מסתכלין בקדושה (בקדושה) עלאה, לאתקדשא בהאי עלמא, למהוי קדישין בעלמא דאתי. מכנף הארץ, דא (צ"ו ע"א, קמ"ב) כסותא עלאה קדישא. ומירות שמענו, כמה דאת אמר (איוב לה) גותן ומירות בכללה, ומירות תושבון דכנסת ישראל, קמי קודשא בריך הוא בכללה. בכללה, בזמנא דאיהי אנדמנא (דקודשא בריך הוא) (ס"א אדווגא דשכיחא) ושכיחא לשבוןא ליה לקודשא בריך

הוא (בלילה, בזמנא דאיהי ומצויה) ומצויה לשבח את הקדוש ברוך הוא, ומשתעשע עם צדיקייא בגנותא דערין. (אזווגת) ומשתעשע עם צדיקייא בגנותא דערין.

Rabbi Shimon tells us that wow to those who are not watching and making efforts to honor their Creator. When they look at the upper holiness they sanctify themselves in this world and the world to come.

The study of the upper holiness is the study of the secrets of the Torah that are revealed in the Zohar. When we study them day and night we create a unification of Light and the Shechina. After midnight the Holy One Blessed be He comes to the Garden of Eden to connect with the Tzadikim in heavens. This is the time that is best to wake up and study Torah and Zohar, connecting us to the Light revealed in the Garden of Eden and holiness.

17. ומתי? מחצות הלילה ואילף. ואז זמרת שמענו (בלילה), תשבחות. וזמירות, כמו שנאמר (ויקרא כה) לא תזמר. וכתוב (ישעיה כה) זמיר עריצים יענה, עקור ממקומם של כל אותם תקיפים. שהרי בשנכנס הלילה, כמה עריצים מחנות מזיקים שומרי החקים מצויים בעולם, הולכים ומשוטטים בעולם לקטר. מחצות הלילה ואילף מתעוררת רוח אחת ועוקרת את כלם ממקומותיהם, ומעבירה אותם כדי שלא ישלטו. זמרת שמענו, תשבחות של בנסת ישראל בלילה. וכל זה למה? צבי לצדיק, להזדוג בזוג אחד (לקדוש) של הקדוש ברוך הוא ולהתקדש בקדושה אחת.

17. ואימתי. מפלגות ליליא ואילף. וכדין זמירות שמענו (בלילה), תושבון. וזמירות, כמה דאת אמר (ויקרא כה) לא תזמור. וכתוב (ישעיה כח) זמיר עריצים יענה, אעקרותא מאתרייהו כל אינון תקיפין, דהא פד עייל ליליא, כמה עריצים גרדיני גימוסין שכיזון בעלמא, אזלין ושייטון (ושטיין) בעלמא לקטרנא. מפלגות ליליא ואילף, אתער רוזא וזדא ואעקר לכלהו מאתרייהו, ואעבר לון דלא ישלטון. זמירות שמענו, תושבון דכנסת ישראל בליליא, וכל דא למה. צבי לצדיק, לאזווגא בזווגא וזדא (לקודשא) דקודשא בריך הוא, (דף רפ"ד ע"ב) ולאתקדשא בקדושה וזדא.

18. ואמר רזי לי רזי לי – זהו סוד עליון, זהו רוח קדושה. אבל, אזי לי – על הדור ועל העולם. בוגדים בגדו, שכלם משקרים בו, משקרים בהם בעצמם. ולא די שמשקרים בעצמם (מש), אלא אותם בנים שילדו משתקרים באותו שקר שלהם, ונמצאים פגומים למעלה ומטה.

18. ואומר רזי לי רזי לי, דא הוא רזא עלאה. דא הוא רוז קדישא, אבל אזי לי על דרא, ועל עלמא. בוגדים בגדו, דכלהו משקרין ביה. משקרין בהו בגרמייהו, וכל די דמשקרין בגרמייהו (ממש), אלא אינון בגין דאולידו מתשקרין בהווא שקרא דלהון, ואשתכחו פגימין לעילא ותתא.

The Zohar reveals that at midnight the Holy One Blessed be He and the Shechina in Malchut come together for unification. This unification is a secret of the upper spiritual levels. If couples make their unification at that time with proper meditation, they would draw the holy spirit from the holy unification above.

Those who don't consider the time and meditation can't receive from the higher Light and their unification are unholy and without Light. They could bring flawed children.

Most of the unifications between couples are not for having children but the unification itself brings new energy that was never in existence. It should be holy because that Light would manifest in a couple's lives.

The pleasures of the unification are on the physical, mental and spiritual levels. It's like no other pleasure and even when the physical abilities or senses weakened or gone, the desire to compensate on the mental and spiritual levels grows.

When unifying to produce a child the focus of the couple should be on the mental and spiritual because that level affects the ability to draw the higher soul to the world.

The husband and wife should make great efforts to have unifications at the proper time with purity and meditation.

19. כִּי־יִשְׁעֶיהֶו הַסֵּתֶכֶל בְּזֶה, כִּנְס אֶת אוֹתָם יֵרְאִי חֲטָא וְלִמַּד אוֹתָם דְּרַךְ קְדוּשָׁה לְהִתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשֵׁי הַמִּלְכָּה וְלְהַמְצִיא בְּנֵיהֶם קְדוּשִׁים. כִּי־יִשְׁעֶיהֶו הַתְּקַדְשׁוּ, אוֹתָם בְּנִים שִׁילְדוּ נִקְרְאוּ עַל שְׁמוֹ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (ישעיה ח) הִנֵּה אֲנֹכִי וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר נָתַן לִי ה' לְאֹתוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל, שְׁפָרוּשִׁים מִשְׁאֵר הָעַמִּים.

19. כִּי־יִשְׁעֶיהֶו הַסֵּתֶכֶל בְּזֶה, כִּנְס אֶת אוֹתָם יֵרְאִי חֲטָא וְלִמַּד אוֹתָם דְּרַךְ קְדוּשָׁה לְהִתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשֵׁי הַמִּלְכָּה, וְלְהַמְצִיא בְּנֵיהֶם קְדוּשִׁים. כִּי־יִשְׁעֶיהֶו הַתְּקַדְשׁוּ, אוֹתָם בְּנִים שִׁילְדוּ נִקְרְאוּ עַל שְׁמֵיהֶם. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (ישעיה ח) הִנֵּה אֲנֹכִי וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר נָתַן לִי יי לְאֹתוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל, דְּפָרִישָׁן מִשְׁאֵר עַמִּין.

20. דְּבַר אַחַר מִכְנַף הָאָרֶץ זְמֵרַת שְׁמַעֲנוּ – בְּשַׁעַה שְׁנַכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל לְאָרֶץ וְהָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה עוֹמֵד לְפָנֵיהֶם, שְׁמַעוּ יִשְׂרָאֵל שְׁמַעַד אַחַד שֶׁל הָאָרֶץ תִּשְׁבַּחוֹת וְשִׁמְחָה וְקוֹל מְזַמְרִים עֲלִיוֹנִים שְׁמוֹמְרִים בְּאָרֶץ, וְאִז צְבִי לְצַדִּיק, תִּשְׁבַּחַת מִשָּׁה הִיְתָה בְּאוֹתָהּ שְׁעָה. שְׁבָכֶל מְקוֹם שְׁבוּ הִיָּה שְׂרׁוֹי הָאָרֶץ, הִיּוּ שׁוֹמְעִים קוֹל שְׁאוֹמֵר: (דברים ד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשָּׁה לְפָנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אֲבָל אוֹי לִי שְׁבוּגִידִים בְּגֵדוֹ, שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְשַׁקֵּר בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלְהַעֲקֹר מִהָאָרֶץ פַּעַם אַחַת. וּמִשׁוּם שְׁנֵאֲחֻז בִּינֵיהֶם הַשְׁקֵר שְׁלָהֶם, יַעֲקֹר פַּעַם שְׁנִיָּה, עַד שִׁישְׁלַם חֲטָאתָם בְּאָרֶץ אַחֲרָת.

20. דְּבַר אַחַר מִכְנַף הָאָרֶץ זְמֵרַת שְׁמַעֲנוּ, בְּשַׁעֲתָא דְעָאלוּ יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ, וְאָרוֹן קִיּוּמָא קְדִישָׁא קְבִימֵיהוּ, שְׁמַעוּ יִשְׂרָאֵל דְּמִסְטֵרָא זֹד דְּאֶרֶץ, תּוֹשְׁבֵיזוֹן וְזֹדוֹ וְקַל מְזַמְרֵי עֲלָי, דְּמוֹמְרֵי בְּאֶרֶץ. כְּדִין צְבִי לְצַדִּיק, תּוֹשְׁבֵיזוֹא דְּמִשָּׁה הָוָה בְּהֵיָא שְׁעֵתָא. דְּבָכֶל אֶתֵר דְּאָרוֹן הָוָה שְׂאֵרֵי בְּאֶרֶץ, הִוּוּ שְׁמַעֲנֵי קְלָא דְּאִמְרֵי, (דברים ד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשָּׁה לְפָנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אֲבָל אוֹי לִי דְּבוּגִידִים בְּגֵדוֹ, דְּזִמְיִנִין יִשְׂרָאֵל לְשַׁקֵּרָא בְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלְאֶתְעַקֵּרָא מִאֶרֶץ אֲמֵנָא זֹדָא. וּבְגִין דְּאֶתְאֲזוֹדוֹ בִּינֵיהֶוּ שְׁקֵרָא דְּלֵהוֹן, יַתְעַקְרוּן אֲמֵנָא תְּנִינָא, עַד דִּישְׁתַּלִּים זֹוּבִיָּהוּ בְּאֶרֶץ אַזְרָא.

The prophet Isaiah taught the worthy people how to make holy unifications so that their children could be holy. Because of their holiness, the children were named after him. They were above the people of other nations and he called them 'given children'.

Isaiah 8:18

”הִנֵּה אֲנֹכִי, וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר נָתַן-לִי יְהוָה, לְאֹתוֹת וּלְמוֹפְתִים, בְּיִשְׂרָאֵל—מֵעַם יְהוָה צְבָאוֹת, הַשֹּׁכֵן בְּהַר צִיּוֹן”

“Behold, I and the children whom YHVH has given me are for signs and wonders in Israel from YHVH of hosts, who dwells on Mount Zion”

The Zohar brings another important aspect of a holy unification. The holy land is the aspect of a vessel/female and the Holy Ark/male is the aspect of the Light. When the Israelites entered the Holy Land with the Holy Ark they made a holy unification of Light

and Vessel. Wherever the Ark was placed they heard a voice saying (Deuteronomy 4) “this is the Torah that Moses put before the children of Israel”.

Because the Israelites didn't keep their unification with Holy Temple and the Torah they were sent twice to exile until they correct their inequities.

Every desire is a vessel that draws Light for a unification. If the vessel/desire is used for negativity, the Light goes to the other side and we experience chaos.

After the vessel is purified and fixed (corrected) it can resume the connection to joy and benefits that come from the pure system of the Tree of Life.

21. (דברים לא) לקחו את ספר התורה הזה וגו'. הא אוקימונא מלי. אלהיכם. אלהיך. אל. אלהינו. 21. לקח את ספר התורה הזה וגו'. הרי בארנו הדברים. אלהיכם. אלהיך. אל. אלהינו.

22. דאמר רבי אבא אמר רבי יהודה, מאי דכתיב, (שמות ג) כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. אדמת קדש ודאי, דהיינו ארץ הזוים. אשר אתה עומד עליו, עליו ודאי, היינו בקדמייתא, וכל שפן לבתר. תאנא, אמר רבי יוסי, כתיב והיה שם בך לעד, לעד ודאי דיסחיד סהדותא. 22. שאמר רבי אבא אמר רבי יהודה, מהו שכתוב (שמות ג) כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא? אדמת קדש ודאי, שהינו ארץ החיים. ארץ אשר אתה עומד עליו, עליו ודאי, הינו בתחלה, וכל שפן לאחר כך. למדנא, אמר רבי יוסי, כתוב והיה שם בך לעד, לעד ודאי, שיעיד עדות.

23. תלתא אינון דקימו ביה סהדותא לאסדהא, ואלין אינון: באר דיצזוק, גורל, ואבנא דשוי יהושע. ודא שירתא, סהדותא יתיר מכא. אמר רבי יצזוק אי הכי ארבע אינון. אמר ליה ודאי, אבל גורל לא כתיב ביה סהדותא. 23. שלשה הם שעומדים בעדות להעיד, ואלה הם: באר יצחק, גורל, והאבנים ששם יהושע. ושירה זו עדות יותר מהכל. אמר רבי יצחק, אם כך, ארבעה הם. אמר לו, ודאי, אבל בגורל לא כתוב עדות.

24. באר דיצזוק מנכן. דכתיב, (בראשית כא) בעבור תהיה לי לעדה וגו'. גורל – שכתוב (במדבר כו) על פי הגורל תחלק נחלתו. שהיה אומר: זה ליהודה, וזה לבנימין, וכן לכלהו. אבנא דיהושע, דכתיב, (יהושע כד) הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה. והכא, והיה שם בך לעד. וכתיב, וענתה השירה הזאת לפניו לעד, היא ודאי אסהידת בהו בישראל. 24. באר של יצחק מנין לנו שכתוב (בראשית כא) בעבור תהיה לי לעדה וגו'. גורל – שכתוב (במדבר כו) על פי הגורל תחלק נחלתו. שהיה אומר: זה ליהודה, וזה לבנימין, וכן לכלם. האבנים של יהושע – שכתוב (יהושע כד) הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה. וכאן, והיה שם בך לעד. וכתוב וענתה השירה הזאת לפניו לעד. היא ודאי העידה בהם בישראל.

The Zohar reveals three ‘witnesses’ to the word of God.

1 – The Torah

Deuteronomy 31:26

”לקח את ספר התורה הזה, ושמתם אתו, מצד ארון ברית-יהוה אלהיכם; והיה-שם בך, לעד.”

“Take this book of the law (Torah) and place it beside the ark of the covenant of YHWH your God, that it may remain there as a witness against you.”

2- The well of Isaac

Genesis 21:30

“בעבור תהיה-לי לעדה, כי חפרתי את-הבאר הזאת.”

“that this may be a witness for me that I dug this well”

3 – The stone of Joshua

Joshua 24:27

ויאמר יהושע אל-כל-העם, הנה האבן הזאת תהיה-בנו לעדה-כי-היא שמעה את כל-אמרי יהוה, אשר דבר עמנו; “והיתה בכם לעדה, פן-תכחשון באלהיכם”

“Joshua said to all the people, “Behold, this stone shall be for a witness against us, for it has heard all the words of YHVH which He spoke to us; thus it shall be for a witness against you, so that you do not deny your God.”

While the well of Isaac and the stone of Joshua are witnesses to an event and place, the Torah is the only witness that testifies to and reveals the word of God. In this verse we find the words “כי לא תשכח מפי זרעו” that conceal the name seed of Yochai, who is Rabbi Shimon and the Zohar. These five words are painted on the top of the entrance to Rabbi Shimon site on Mount Meron. (picture below)

Deuteronomy 31:21

“והיה כי-תמציאן אתו רעות רבות, וצרות, וענתה השירה הזאת לפניו לעד, כי לא תשכח מפי זרעו: כי ידעתי את-”

“יצרו, אשר הוא עשה היום, בטרם אביאנו, אל-הארץ אשר נשבעתי “Then it shall come about, when many evils and troubles have come upon them, that this song will testify before them as a witness (for it shall not be forgotten from the lips of their descendants); for I know their intent which they are developing today, before I have brought them into the land which I swore.”

The Zohar is a testimony from the Torah that it will protect us from all evils and troubles.

25. תאנא, אמר רבי אלעזר, מאי דכתיב וידבר משה וגו', את דברי השירה הזאת עד תמם? באן יש להסתפל, מהו את דברי? את השירה הזאת צריך לו להיות! ומה זה עד

25. תאנא, אמר רבי אלעזר, מאי דכתיב וידבר משה וגו', את דברי השירה הזאת עד תמם. הכא אית לאסתכלא, מהו את דברי, את השירה הזאת מבעי

תָּמָם? אֵלֶּא כִּן לְמַדְנוּ בְּסוּד הַמְּשָׁנָה, כֹּל
 אוֹתָם דְּבָרִים שֶׁאָמַר מֹשֶׁה, בְּלִם נִחְקְקוּ בְּשֵׁם
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֹל אוֹתָם דְּבָרִים הֵיוּ
 בְּאִים, וְעוֹלָם וְיִוְרָדִים, וְנִחְקְקִים שָׁם. וְכֹל דְּבַר
 וְדָבַר הָיָה בָּא לְפָנַי מֹשֶׁה לְהַחֲקִיק עַל יְדוֹ
 וְעוֹמֵד לְפָנָיו. וְהֵינּוּ מֵה שֶׁכָּתוּב עַד תָּמָם.

לִיה. וּמֵהוּ עַד תּוֹמָם. אֵלֶּא הִכִּי תֵּאֲנָא בְּרוּךְ דְּמוֹתֵינִין,
 כֹּל אֵינּוֹן מוֹלֵי דְאָמַר מֹשֶׁה, כִּלְהוּ מוֹתְגַלְפֵי בְּשֵׁמָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכֹל אֵינּוֹן מוֹלֵין הֵווּ אֲתֵיין, וְסִלְקִין
 וְנִזְזִיתִין, וּמוֹתְגַלְפִין תַּמָּן. וְכֹל מוֹלָה וּמוֹלָה הוּא אֲתֵיִיא קַבְּמֵי
 מֹשֶׁה לְאַתְגַּלְפָּא עַל יְדוּי וְקֵיִמָּא קַבְּמֵיה. וְהֵינּוּ דְכָתִיב
 עַד תּוֹמָם.

Deuteronomy 31:30

“וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָל קְהַל יִשְׂרָאֵל אֶת דְּבַר הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תָּמָם”

“Then Moses spoke in the hearing of all the assembly of Israel the words of the song, until they were complete:”

Rabbi Elazar asks why the verse has the addition ‘until they were complete’. He answers that every word Moses said was formed by the Holy One Blessed be He. Moses’ words were going up and come down to receive the power of God and become manifested in this world as a law.

‘until they were complete’ is said to tell us that Moses spoke to the people until all the words of the Torah went up and came down with the power of YHVH to become law in a permanent state in this world.

26. רַבִּי אָבָא אָמַר, אֶת דְּבַרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת,
 שִׁירָה הַזֹּאת מוֹבְעֵי לִיה: בְּאִי קָא רְמִיזָא. אֵלֶּא שִׁירָתָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר, כְּמֹה דְאֵת אָמַר (שִׁיר
 הַשִּׁירִים א) שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמוֹה, מוֹלְכָא
 דְּשִׁלְמוֹה כֹּלָא דִּילִיה, וְהָא אוֹקֵימָנָא מוֹלֵי. (דַּתְנִיא
 כַּתִּיב) (תְּהִלִּים צב) מוֹזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת, לְיוֹם
 הַשַּׁבָּת מוֹבְעֵי. שִׁיר דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר. (שִׁיר
 הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמוֹה, שִׁיר שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר. וְכֵן אֵת
 דְּבַרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת, שִׁיר שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אָמַר).

26. רַבִּי אָבָא אָמַר, אֶת דְּבַרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת, שִׁירָה
 הַזֹּאת מוֹבְעֵי לִיה: בְּאִי קָא רְמִיזָא. אֵלֶּא שִׁירָתָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר, כְּמֹה דְאֵת אָמַר (שִׁיר
 הַשִּׁירִים א) שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמוֹה, מוֹלְכָא
 דְּשִׁלְמוֹה כֹּלָא דִּילִיה, וְהָא אוֹקֵימָנָא מוֹלֵי. (דַּתְנִיא
 כַּתִּיב) (תְּהִלִּים צב) מוֹזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת, לְיוֹם
 הַשַּׁבָּת מוֹבְעֵי. שִׁיר דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר. (שִׁיר
 הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמוֹה, שִׁיר שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אָמַר) (וְהֵכָא אֶת דְּבַרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת, שִׁירָה דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא אָמַר)

Rabbi Aba asks why it says ‘the song’ ‘the song’ when it can be ‘this song’. He answers that the additional ‘ה’ that makes it ‘The song’ to tells us that the song is from the Holy One Blessed be He. The first verse in Song of Songs read “The song of songs which is Solomon’s”. Rabbi Aba explains that the name Solomon ‘שלמה’, has the letters of ‘השלום’ that mean ‘The Peace’. Peace is only from the Holy One Blessed be He. The additional ‘ה’ also makes the connection to Malchut.

In the following verse, we see the additional ‘ה’ to the word ‘שבת’ ‘Shabbat’ to tell us that Shabbat is Malchut.

Psalms 92:1 “מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת” “A psalm. A song for the Sabbath day”

Lesson;

Notes about “The Song”:

The Torah is “The Song”

Deuteronomy 31:19

ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפייהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל.”

“Now, therefore, write this song and teach it to the people of Israel. Put it in their mouths, that this song may be a witness for me against the people of Israel.”

Zohar Hasulam Teruma #313 – #325

שירה זו שירה, שהיא קלל של כל התורה.

The Zohar reveals that “The Song” “שירה” is the entire Torah. “The Song” established roots in this world when the Holy Temple was built (Teruma #316). At that time, The Song drew down the Shechina into this world.

The Song of Songs ‘שיר השירים’ came to King Solomon through the Holy Spirit when he finished building the Holy Temple.

The Song represents the entire Torah.

When Jacob entered his place in the Garden of Eden, the Garden sang “The Song” with great joy.

Link to Zohar text in Aramaic, Hebrew, and Hasulam in Hebrew (Click on the [+] sign by the paragraph number)

<https://unityzohar.com/zohar-books/terumah/312>

27. אלא הכא אית לאסתכלא, התם שיר, והכא שירה. דא דכר, ודא נוקבא. והא תנינן, כל גביאי כלהו לגבי משה, כקוף בעיניהו דבני נשא, ואינון אמרו שיר, ובמשה אמר שירה. (ומנלן דהאי נוקבא הוא, דכתיב וענתה השירה וגו') במשה הוה ליה למיבור שיר, ואינון שירה. (דף רפ"ה ע"א) אלא דא היא רוא דמלה, במשה לגרמיה לא קאמר דא, אלא לישראל.

27. אלא כאן יש להסתכל, שם שיר, וכאן שירה. זה זכר, וזו נקבה. והרי שנינו, כל הנביאים כלם לגבי משה כמו קוף בעיני בני אדם, והם אמרו שיר, ומשה אמר שירה. (ומנין לנו שזו היא נקבה? שכתוב וענתה השירה וגו') משה היה לו לומר שיר, והם שירה. אלא זהו סוד הדבר, משה לא אמר את זה לעצמו, אלא לישראל.

There are two forms for a song, “שיר” for male aspect, Zeir Anpin and “שירה” for female aspect, Malchut. All the prophets that were much below Moses were saying “שיר”. Moses was saying “שירה”. It was more proper for Moses to say “שיר” to represent his connection to Zeir Anpin and Rabbi Aba explains that the secret behind this is that Moses didn't say it to himself but for all Israel.

28. אמר ליה רבי שמעון, לאו הכי, אלא, במשה ודאי מוקבא אשתמודע, דאיהו בדרגא עלאה יתיר מכלא. במשה סליק מתתא לעילא, ואינון נזותי מעילא לתתא. הוא סליק מתתא לעילא, כמה דתנינן מעלין בקדש ואין מורידין. במשה סליק מתתא לעילא, דאמר שירה תושבנותא דמטרוניתא, דאיהי משבנות למלכא. ובמשה בכלא (ס"א במלכא) אתאזוד. ואינון נזותי מעילא לתתא, דאמרו שיר, דהוא שבזא דמשבנות מלכא למטרוניתא, ואינון במטרוניתא אתאזוד. ועל דא, בהאי אשתמודע שבזא דמשה, יתיר מכלהו. והיינו דכתיב, (שמות טו) אז ישיר במשה ובני ישראל.

28. אמר לו רבי שמעון, לא כן, אלא משה ודאי ודאי נודע מכאן שהוא בדרגה יותר עליונה מהכל. משה עלה מלמטה למעלה, והם ירדו מלמעלה למטה. הוא עלה מלמטה למעלה, כמו ששנינו, מעלין בקדש ואין מורידין. משה עלה מלמטה למעלה, שאמר שירה, תשבנות המלכה שהיא משבנות למלך. ומשה נאחז בכל (במלך). והם ירדו מלמעלה למטה, שאמרו שיר, שהוא שבח שמשבח המלך את המלכה, והם נאחזו במלכה. ועל זה בזה נודע שבחו של משה יותר מכלם. והיינו שכתוב, (שמות טו) אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה. שיר המלכה.

את השירה הזאת ליני, שירתא דמטרוניתא לבמאן. לוי. למי? לה. ולכן ויכתב משה את דברי השירה הזאת, וענתה השירה הזאת. ובגין כן, ויכתוב משה את דברי השירה הזאת, וענתה השירה הזאת.

Rabbi Shimon says that this is not the explanation and add that Moses was on a level that was above all. He went up from below and the prophets came down from above. The direction of holiness is always up, never down. Moses starts with “The Song” “שירה” in Malchut, praising the queen, climbing to higher levels of holiness for unification with the King. The “Song” “שיר” of the other prophets were from Zeir Anpin going down to Malchut. For that reason, Moses was above all and his “Song” “שירה” would be sung in the future (Exodus 15:1) “אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה” “Then Moses and the Israelites will sing the song (שירה) to YHVH:”

And

Deuteronomy 31:21 “וענתה השירה הזאת לפניו לעד” “the song (שירה) will testify before them as a witness”

29. וענתה השירה הזאת, וענו הדברים האלה מבעי ליה. אלא רוא דמלה כמה דאוקימנא, דכתיב, (איוב כ) וארץ מתקוממה לו, ומשה בכלא אסתכל, ועל דא אמר שירה, בגין לאתאזודא מלין באתר דא, למהוי עכיהו דינא, דכתיב וענתה השירה הזאת לפניו. וכמה. דכתיב פי אני ידעתי את יצרו, וכתיב פי ידעתי אזורי מותי וגו'. וכד תעבדו דא, מיד וענתה השירה הזאת לפניו לעד.

29. וענתה השירה הזאת! וענו הדברים האלה היה צריך לו להיותו אלא סוד הדבר כפי שבארנו, שכתוב (איוב כ) וארץ מתקוממה לו, ומשה הסתכל בכל, ועל זה אמר שירה, כדי לאחזו דברים במקום הזה להיות עליהם דין, שכתוב וענתה השירה הזאת לפניו. ולמה? שכתוב פי אני ידעתי את יצרו, וכתוב פי ידעתי אחרי מותי וגו'. וכשתעשו את זה, מיד – וענתה השירה הזאת לפניו לעד.

Deuteronomy 31:29

כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתן וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים” “כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכניסו במעשה ידיכם”

“For I know that after my death you will surely act corruptly and turn aside from the way that I have commanded you. And in the days to come, evil will befall you, because you will do what is evil in the sight of YHVH, provoking him to anger through the work of your hands.”

Deuteronomy 31:21 “וענתה השירה הזאת לפניו לעד” “the song (שירה) will testify before them as a witness”

Moses knew that after his death, the people will corrupt their ways and he warned them that “The Song” is Malchut that would bring judgments on them.

30. תא זוזי, כתיב (איוב כ) יגלו שמים עונו ולא יתיר, אכל וארץ מתקוממה לו. בהאי, דינא אתעביד לבמאן דאתעביד. 30. בא וראה, כתוב יגלו שמים עונו, ולא יתיר, אבל – וארץ מתקוממה לו. בזה נעשה דין למי שנעשה.

Job 20:27

”יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו.”

“The heavens will reveal his iniquity, And the earth will rise up against him.”

Heaven is Zeir Anpin that only reveals the iniquities, but the earth is Malchut and it will rise with judgments to make corrections for those iniquities.

31. כתיב, (שמואל ב כב) וידבר דוד לוי את דברי השירה הזאת. השתא תושבנותא דדוד הוא, בגין דאמר שירה מתתא לעילא, וזכה להאי דרזא, ולא אמר האי שירה, אלא בסוף יומיו, דהוה בשלימו יתיר בזהאי שירה. כמה דתנינן, אל תאמן בעצמך עד יום מותך. והכא, אמאי זכה דוד לבימור שירתא מתתא לעילא, בסוף יומיו. דהוה בגניזא מכל סטרוי, דכתיב, (שם) ביום הציל יי אודתו מכף כל אויביו.

31. כתוב, (שמואל ב כב) וידבר דוד לוי את דברי השירה הזאת. השתא תושבנותא דדוד הוא, בגין דאמר שירה מתתא לעילא, וזכה להאי דרזא, ולא אמר האי שירה, אלא בסוף יומיו, דהוה בשלימו יתיר בזהאי שירה. כמה דתנינן, אל תאמן בעצמך עד יום מותך. והכא, אמאי זכה דוד לבימור שירתא מתתא לעילא, בסוף יומיו. דהוה בגניזא מכל סטרוי, דכתיב, (שם) ביום הציל יי אודתו מכף כל אויביו.

2 Samuel 22:1

“וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל אויביו ומכף שאול.”

“David sang this song to YHVH on the day YHVH rescued him from all his enemies and from Saul.”

King David elevated and connected Malchut to Zeir Anpin like Moses, but it was only at the end of his life. King David had enemies throughout his life. When we read ‘on the day YHVH rescued him from all his enemies’ we understand that it was at the end of his life when he had peace from his enemies.

Lesson;

Moses’s presence and light guided the people on the righteous path. They had someone to look up to. He knew that after his passing, the people would follow a corrupted way. It’s common to see that after the passing of a righteous leader, a big void of light created and it is hard for others to fill it. Most of the times, the new leadership becomes corrupted and the old followers of the righteous leader, disperse, seeking another great source of light to ‘lean’ on. Some weak people even lose their faith and connection to the Torah.

When Moses said “the song (שירה) will testify before them as a witness”, he pointed to the Torah as a source of good for those who follow it. If they are not, the Torah would testify that they don’t follow it and the ‘earth’/judgments would rise against them.

Rabbi Shimon was a ‘Holy Candle’ for his generation. He prevented a lot of chaos from manifesting in the world. He knew that after his passing there will be a long period of darkness. Rabbi Yossi in the Zohar tells us that after the passing of Rabbi Shimon, the springs of wisdom will stop their flow and the friends won’t be able to reveal deeper Torah secrets (Vayeichi #120).

Rabbi Shimon appointed Rabbi Aba to write down the Zohar studies that would be revealed in the last millennia to support the Shechina in her efforts to protect us and to lead us in righteousness to earn merits to live or resurrected into Mashiach.

32. אמר רבי שמעון, שירתא מעלמא מכילא מאי היא. כמה דתנינן ברזא דמתניתין, במלין ובטובדיא הכי (ס"א הוא) נמי מתתא לעילא, ומעילא לתתא. ולבתר לכונא בלבא, ולקשרא כלא בודד קשרא.

32. אמר רבי שמעון, שירה מעלה מהכל מהי? כמו ששנינו בסוד המשנה, בדבורים ובמעשה כף (הוא) גם מלמטה למעלה ומלמעלה למטה, ואחר כך לבון את הלב, ולקשר הכל בקשר אחד.

“The Song”, ‘שירה’, is numerically 515, equal to ‘תפלה’, ‘prayer’. Rabbi Shimon refers to ‘the song’ as a prayer and tells us that our prayers should be with words and actions.

It makes unification by elevation from Malchut below and drawing down from above, Binah. Proper consciousness makes unification stronger.

33. מְנַקֵּן בְּמוֹשֶׁה, בְּקַדְמוּתָא, מִתְתַּא לְעִילָא, (דְּבָרִים לַב) כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא. מֵאֵי אֶקְרָא. כְּמֹה דְכַתִּיב, (וַיִּקְרָא א) וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה, דָּא שְׂכִינְתָּא. לְבַתֵּר, הָבֵו גְדֵל לְאֱלֹהֵינוּ, דָּא מִלְכָּא עֲלָאָה. לְבַתֵּר זְזוּיָת בְּדֶרְגוּי מְעִילָא לְתַתָּא, דְכַתִּיב צְדִיק וַיֵּשֶׁר. לְבַתֵּר קְשִׁיר קְשִׁירָא דְמִהִיבְנוּתָא וְאָמַר, הוּא, וְדָא הוּא קְשִׁירָא לְכֻלָּא.

33. מנין לנו? מִמֹּשֶׁה, בְּהִתְחַלָּה מִלְמַטָּה לְמַעְלָה, (דְּבָרִים לַב) כִּי שֵׁם ה' אֶקְרָא. מֵאֵי אֶקְרָא? כְּמוֹ שְׂכִינְתּוֹב וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה – זֶה הַשְּׂכִינָה. אַחַר כֵּן, הָבֵו גְדֵל לְאֱלֹהֵינוּ – זֶה מִלְכָּה הָעֲלִיּוֹן. אַחַר כֵּן יָרַד בְּדֶרְגוּתָיו מִלְמַעְלָה לְמַטָּה, שְׂכִינְתּוֹב צְדִיק וַיֵּשֶׁר. אַחַר כֵּן קוֹשֶׁר קוֹשֶׁר הָאֱמוּנָה וְאָמַר הוּא, וְזֶהוּ קוֹשֶׁר לְכֻלָּ.

Rabbi Shimon said that we learn that proper unification starts on the lower level from Moses when he said

Deuteronomy 32:3

”כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבֵו גְדֵל לְאֱלֹהֵינוּ.”

“For I will proclaim the name of YHVH. Ascribe greatness to our God!”

‘I will proclaim’ is the aspect of the Shechina that is with us on the lower level of Malchut. ‘Ascribe greatness to our God’ is elevating to Zeir Anpin. In the following verse, we read about the connection of YHVH from the higher levels to the lower. (Deuteronomy 32:4) “צְדִיק וַיֵּשֶׁר הוּא” “Righteous and upright is He”. ‘Righteous’ is Yessod and ‘upright’ is Malchut. ‘He’ is a reference to the unknown that is the Endless light that connects all levels together.

34. בְּגִין כֵּן, בְּעֵי בֵר זֵשׁ לְסִדְרָא שְׂבִיזָא דְמֵאֲרִיָּה כְּהֵאֵי זְוִזָּא, בְּקַדְמוּתָא מִתְתַּא לְעִילָא, לְסִלְקָא יִקְרָא דְמֵאֲרִיָּה, לְאַתֵּר דְשִׁקְיוֹ דְעַמִּיקָא (ע' ע"א) דְבִירָא זְנִיד וְנָפִיק. לְבַתֵּר (נְגִיד) לְאֲמִשְׁכָּא מְעִילָא לְתַתָּא, מִהִהוּא שִׁקְיוֹ דְזִנְזִלָּא, לְכֻל דְרָגָא וְדְרָגָא, עַד דְרָגָא בְּתַרְרָאָה, לְאֲמִשְׁכָּא בְּרַכָּאן לְכֻלָּא, מִלְעִילָא לְתַתָּא. לְבַתֵּר בְּעֵי לְקְשִׁירָא קְשִׁירָא בְּכֻלָּא, קְשִׁירָא דְמִהִיבְנוּתָא. וְדָא הוּא בֵר זֵשׁ דְאֹקִיר לְשִׁמָּא דְמֵאֲרִיָּה, לְיִזְוָדָא שְׂמָא קַדִּישָׁא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (שְׁמוּאֵל א ב) כִּי מְכַבְּדֵי אֲכַבְּדוּ, כִּי מְכַבְּדֵי לְעֻלְמָא דָּא, אֲכַבְּדוּ בְּעֻלְמָא דְאַתֵּי.

34. משום כֵּן צְרִיךְ אָדָם לְסִדֵּר שְׂבִיחַ רְבוּנוּ כְּמוֹ זֶה. בְּהִתְחַלָּה מִלְמַטָּה לְמַעְלָה, לְהַעֲלוֹת כְּבוֹד רְבוּנוּ לְמָקוֹם שְׁהַשְׁקָאָת עִמָּךְ הַבָּאָר שׁוֹפְעַת וַיִּזְצֵאת. אַחַר כֵּן (שׁוֹפֵעַ) לְהַמְשִׁיךְ מִלְמַעְלָה לְמַטָּה מֵאוֹתָהּ הַשְׁקָאָת הַנְּחַל לְכֻל דְרָגָה וְדְרָגָה, עַד הַדְרָגָה הָאַחֲרוֹנָה, לְהַמְשִׁיךְ בְּרִכּוֹת לְכֻל מִלְמַעְלָה לְמַטָּה. אַחַר כֵּן צְרִיךְ לְקְשֶׁר קוֹשֶׁר בְּכֻל, קוֹשֶׁר הָאֱמוּנָה. וְזֶהוּ הָאָדָם שְׂמִכְבֵּד שֵׁם רְבוּנוּ לְיַחַד אֵת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, וְעַל זֶה כְּתוּב (שְׁמוּאֵל א ב) כִּי מְכַבְּדֵי אֲכַבְּדוּ. כִּי מְכַבְּדֵי – לְעוֹלָם הַזֶּה. אֲכַבְּדוּ – לְעוֹלָם הַבָּא.

For these reasons, a person should praise his master first from below to above and elevate the honor (Light) of his master in Malchut to the place of Binah. With the faith and consciousness, the connection to Binah releases the flow of blessings from the ‘river’ that is the light from Binah to the lower seven levels, (Chessed to Malchut).

Honoring the Holy name creates unification with the Endless and reward us with the honor of YHVH, as we read in 1 Samuel 2:30

”כִּי מְכַבְּדֵי אֲכַבְּדוּ וְזֵי יִקְלוּ” “for those who honor Me I will honor, and those who despise me shall be disgraced.”

Those who honor the Holy name in this world will be honored in the world to come.

Lesson;

Our work in this world would be rewarded in the world to come. Whatever we receive in this world is only a small advancement. If in our day job we get the reward at the end of the day, by the time we arrive at the end of the pay period we don't have much left to enjoy the long weekend.

The world to come is at least 1000 years of pleasures of spiritual and material in the physical world. By the end of the thousand years, we would gradually be transformed into spiritual beings with abilities beyond our current understanding.

The action of the prayer is the aspect of Malchut. The words of the prayers connect to Zeir Anpin and the consciousness/Kavnot connect to Binah. When these three elements are bound together, the Light of the Endless flows down from Binah to Zeir Anpin and Malchut.

The desire for the Light in our heart is the fire that activates all elements of connection and leads to strong unification of Light and vessel.

35. ובזוי יקלו, מאי ובזוי יקלו. דא הוא מאן דלא ידע ליוזרא שבא קדישא, ולקשרא קשרא דמהיבנותא, ולקשרא קשרא דמאשכא ברכאן לאתר דאצטריה, ולקאקיר שבא דמאריה. וכל מאן דלא ידע לקאקיר שבא דמאריה, טב ליה דלא אברי.

35. ובזוי יקלו. מה זה ובזוי יקלו? זהו מי שלא יודע ליחד את השם הקדוש, ולקשר קשר האמונה, ולהמשיך ברכות למקום שצריך ולכבד שם רבונו. וכל מי שלא יודע לכבד את שם רבונו, טוב לו שלא נברא.

1 Samuel 2:30

“לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי “מכבדי אכבד ובזוי יקלו”

“Therefore YHVH God of Israel says: ‘I said indeed that your house and the house of your father would walk before Me forever.’ But now the LORD says: ‘Far be it from Me; for those who honor Me I will honor, and those who despise Me shall lose honor.”

He asks what does it mean “those who despise Me shall lose honor”? And answers it is about those who don't know how to unify the Holy Name, connect to him with faith, and draw blessings where it is needed. Those who don't know how to honor their master would have been better for them if they weren't born.

36. אמר רבי יהודה, ובזוי יקלו, מאן דלא ידע לקאקיר לבמאריה, ולא אתכוון באמן, דתנינן גדול העונה אמן יותר מן המברך. והרי בארנו דאמן, משיך ברכאן ממובעא למלכא, וממלכא לבמטרוניתא (דא כנסת ישראל). ובאתוון גליפין דרבי אקעזר, מאלף למ"ם, וממ"ם לגו"ן. כיון דמטו ברכאן לגו"ן, מתמן נגדין (דף רפ"ה ע"ב) ופקין ברכאן לעלאי ותתאי, ומתפשטי בכלא. וקלא נפיק אתשקיו משקיותא דברכן, דאפיק פלגיא עבדא דמלכא קדישא.

36. אמר רבי יהודה, ובזוי יקלו, מי שלא לכבד את רבונו ולא מתכוון באמן, ששנינו, גדול העונה אמן יותר מן המברך. והרי בארנו לפני רבי שמעון, שאמן מושך ברכות ממובע המלך, וממלך למלכה (זו כנסת ישראל). ובאותיות חקוקות של רבי אלעזר, מאלף למ"ם, וממ"ם לגו"ן. כיון שמוגעות הברכות לגו"ן, משם שופעות ויוצאות ברכות לעליונים ולתחתונים ומתפשטות בכל. וקול יוצא: השקו מהשקאת הברכות שהוציא פלוגי עבד המלך הקדוש.

Rabbi Yehuda explains that “those who despise Me shall lose honor” means that those who don't honor their creator and didn't do the right meditation when saying ‘Amen’ to blessings. He quotes the Talmud saying

(aource: <https://www.sefaria.org/Berakhot.53b.27?lang=bi&with=all&lang2=he>)

למימרא דמברך עדיף ממאן דעני "אמן"? והתניא רבי יוסי אומר: גדול העונה "אמן" יותר מן המברך. The Gemara asks: Is that to say that one who recites a blessing is preferable to one who answers amen? Wasn't it taught in a baraita that Rabbi Yosei says: The reward of the one who answers amen is greater than the reward of the one who recites the blessing? Rabbi Shimon explained that the one who answers Amen draws blessings from the source Binah to the King, Zeir Anpin, and the King to the Queen. From the writings of Rabbi Elazar, he says, that the Alef א of Amen, that is Binah, to the Mem מ of Amen that is Zeir Anpin, and from the Mem of Amen to the Nun ן that is Malchut. From there, the blessings continue to the upper, and the lowers and all. A voice comes out and announces, drinking from the blessings that person brought out. He is a servant of the Holy King.

37. וכשישראל למטה משמרים להשיב אמן, לכונן לבם כמו שצריך, כמה פתחי ברכות פתוחים לו למעלה, כמה טובות נמצאות בכל העולמות, כמה שמחה בכל. מה השכר לישראל שגרמו את זה? שכר להם בעולם הזה ובעולם הבא. בעולם הזה בשעה שמצייקים להם (לישראל) ומתפללים תפלה לפני רבונם, קול מכריז בכל העולמות: (ישעיה כו) פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים. אל תקרי אמנים אלא אמנים. פתחו שערים, כמו שלישראל פותחים שערי הברכות, כך בעת פתחו שערים, ותתקבל תפלתם מאותם שמצייקים להם.

37. וכד ישראל לתתא, משמרינן לאתבא אמן, לכוונא לבניהו כמה דאצטריך, כמה פתוזין דברכאן פתיוון ליה לעילא, כמה טבאן מישתכוזין בכלהו עלמין, כמה זודו בכלא. מאי אגזר להו לישראל דגרימין האי. אגזר להו בעלמא דין, ובעלמא דאתי. בעלמא דין בשעתא דעאקין להו (לישראל), ומצעלן צלותא קמי מאריהון, קלא מכרזא בכלהו עלמין, (ישעיה כו) פתוזו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמנים אל תקרי אמנים, אלא אמנים. פתוזו שערים, כמה דישראל פתוזין להו תרעין דברכאן, כף השתא פתוזו שערים, ותתקבל צלותהון מאינון דעאקין להו.

When Israel below doesn't miss answering Amen with the proper meditation in their hearts, gates of blessings are open above, and goodness and happiness are found in all worlds. For proper connection to the Amen, Israel is rewarded in this world and in the world to come.

When they are in trouble and pray before their master, a voice announces on all worlds, Isaiah 26:2

”פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים.”

“Open the gates, That the righteous nation which keeps the truth may enter in.”

The last word of the verse is with a different Nikkud can be read as “Amenim,” Which is ‘Amen’ in the plural. It makes the verse mean that the gates of blessings are open for those who keep saying the Amen properly. Their prayers are received and save them from those who give them troubles.

38. זה בעולם הזה. בעולם הבא מה שכרם? שפשיצא אדם מהעולם הזה, שהיה שומר להשיב אמן, מה זה שומר? בלומר, שומר אותה ברכה שאמר אותו המברך, ומחכה לו להשיב אמן כמו שצריך. נשמתו עולה, ומכריזים לפניו: פתחו שערים לפניו, כמו

38. האי בעלמא דין, בעלמא דאתי מאי אגרייהו. דכד יפוק בר זש מהאי עלמא, דהיה שומר לאתבא אמן. מאי שומר. בלומר, נטיר ההיא ברכה דאמר ההוא דמברך, ומזופה ליה לאתבא אמן, כמה דאצטריך. נשמתיה סלקא ומכרזי קמיה, פתוזו שערים

קְבוּיָה, כְּמוֹת דְּאִיהוּ הָיָה פְּתוּז תְּרַעֲוִין כָּל יוֹמָא, כִּד הָיָה שְׂעוּרִים כָּל יוֹם בְּשִׁהֲיָה שׁוּמְרֵי אֱמוּנִים. שׁוּמְרֵי אֱמוּנִים.

Answering their prayers in this world is their reward in this world. When a person that kept saying Amen properly leaves this world, his soul ascends, and they announce for her, “open gates for him as he was opening gates every day when he was saying Amen”. Lesson;

Amen is an almost universal word. It is commonly translated as “So be it” but only through the Hebrew letters, we can find the true meaning of the word ‘Amen’.

A blessing creates a vessel using the name YHVH and invites the Light to fulfill the blessing. When we say Amen to a blessing we create a unification of upper יהוה YHVH and lower אדני ADNY. The numerical value of אמן Amen is 91, which is the same as for ‘מלאך’, ‘angel’. That is why the Zohar tells us that the Amen opens gates.

We don’t say Amen without hearing a blessing. Saying Amen with a meditation of unification of the two holy names would attract judgment because, without blessing, there is no vessel to fill and use the Light.

[amen-dz](#)

39. אָמַר רַבִּי יוֹסִי אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַה זֶה אָמֵן? אָמַר רַבִּי אָבָא, הָרִי פְּרִשׁוּיָה הַכּוּל. אָמֵן נִקְרָא מִבּוּעַ שֶׁל אוֹתוֹ הַנַּחַל שְׁשׁוּפֵעַ, אָמֵן נִקְרָא, שְׁבָתוּב (מִשְׁלֵי ח) וְאֵהִי אֶצְלוֹ אָמוֹן. אֵל תִּקְרִי אָמוֹן אֵלָא אָמֵן. קוּיִם הַכּוּל אוֹתוֹ הַנַּחַל (הַטַּל) שְׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא, אָמֵן נִקְרָא. שְׁלַמְדְּנוּ, (תְּהִלִּים קו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם – עוֹלָם שְׁלַמְעָלָה, עוֹלָם שְׁלַמְטָה. גַּם כִּד אָמֵן וְאָמֵן – אָמֵן שְׁלַמְעָלָה, אָמֵן שְׁלַמְטָה. אָמֵן קוּיִם שֶׁל בָּלָם, וְהָרִי בְּאֶרְצוֹ אָמֵן בְּאוֹתָן אוֹתוֹת.

39. אָמַר רַבִּי יוֹסִי אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַאי אָמֵן. אָמַר רַבִּי אָבָא, הָאֵ אִוְקְמוּהָ כְּכָא, אָמֵן אִקְרִי מִבּוּעָא דְהָהוּא נְזוּלָא דְנְגִיד, אָמֵן אִקְרִי, דְכַתִּיב, (מִשְׁלֵי ח) וְאֵהִי אֶצְלוֹ אָמוֹן, אֵל תִּקְרִי אָמוֹן, אֵלָא אָמֵן. קוּיִמָּא דְכֻלְהוּ הָהוּא נְזוּלָא (ו"א טלא) דְנְגִיד וְנְפִיק, אָמֵן אִקְרִי. דְתִנְיָא, (תְּהִלִּים קו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, עוֹלָם דְלַעֲלָא, עוֹלָם דְלַתְתָּא. אוּף הִכָּא אָמֵן וְאָמֵן, אָמֵן דְלַעֲלָא, אָמֵן דְלַתְתָּא. אָמֵן קוּיִמָּא דְכֻלְהוּ, וְהָאֵ אִוְקְמוּנָא אָמֵן בְּאֶרְצוֹ אִתְוּוּן.

Rabbi Yossi and Rabbi Yehuda ask, what is Amen?. Rabbi Aba answers that it was already explained, Amen is the source of the river that is Binah, and it is called Amen, as it is written;

Proverbs 8:30

”וְאֵהִי אֶצְלוֹ אָמוֹן וְאֵהִי שְׁעִשְׂעִים יוֹם יוֹם מִשְׁחֶקֶת לִפְנֵי בְּכָל עֵת.”

“Then I was beside Him as a master craftsman (אָמון), And I was daily His delight, Rejoicing always before Him,”

He says, doesn't say אָמון 'master craftsman,' say אמן 'Amen.' “I was beside Him as a master craftsman (אָמון)” represents the force that sustains all levels. It is Binah, the river that flows from above to the world below, Malchut.

Psalm 106:48

”ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללו יהוה.”

“Blessed be YHVH God of Israel From everlasting to everlasting! And let all the people say, “Amen!” Praise YHVH!”

Amen above that is Binah, and Amen below that is Malchut. As explained previously, the letters of אמן Amen (יאהדונה) sustain all levels.

40. רבי שמעון אמר, אָלף עֲמִיקָא דְבִירָא דְכָל בְּרַכָּאן
 בִּתְמִין זָבְעִין וְנִפְקִין, וּמִשְׁתַּכּוּזִין. מִ"ם פְּתוּזָה, זֶהְרָא
 דְּזָגִיד וְנִפְיָא, וְאִקְרִי מִ"ם. וְהוּא רָא דְתִנְיָן, מִ"ם פְּתוּזָה,
 מִ"ם סְתוּמָה. כְּמָה דְאִוְקִימָנָא, (ישעיה ט) לִבְרַבָּה
 הַמְשֵׁרָה.
 40. רבי שמעון אמר, אָלף עֲמִיקָא דְבִירָא דְכָל בְּרַכָּאן
 שְׁבַל הַבְּרָכוֹת, מִשָּׁם נֹבְעוֹת וּיֹצְאוֹת
 וְנִמְצְאוֹת. מִ"ם פְּתוּחָה, נֶהָר שְׁשׁוּפֵעַ וּיֹצֵא,
 וְנִקְרָא מִ"ם. וְהוּא סוּד שְׁשֻׁנִי, מִ"ם פְּתוּחָה,
 מִ"ם סְתוּמָה, כְּמוֹ שְׁבַאֲרֵנוּ (ישעיה
 ט) לִסְרַבָּה הַמְשֵׁרָה.

Rabbi Shimon says that א of אמן is the depth of the well, where all the blessings spring out. The letter מ is called open Mem. It represents the sefirah of Yessod. The closed מ is Binah that explained in relation to the word 'למרבה' from the verse.

Isaiah 9:6

”למרבה המשנה ולשלום אין קץ על כפא דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם”

41. זון פשוטה, כִּלְלָא דְתִרִין זִוּיָן, זִוּן פְּשׁוּטָה, זִוּן
 כְּפּוּפָה. זִוּן פְּשׁוּטָה כִּלְלָא דְאֵת וְאִ"ו, כִּלְלָא דְזִוּן
 כְּפּוּפָה (ס"א פשוטה). (ס"א מ"ם פתוחה, כללא דתריין
 נונין, נון פשוטה, נון כפופה. נון פשוטה כללא דאת
 וא"ו) בְּגִין כֶּה כִּלְלָא אִקְרִי זִוּן וְאִוּ. וּבְרָא דְמִתְנִיתָא
 הָכִי תֵאזָא, ו' דְכַר, ו' פְּשׁוּטָה כִּלְלָא דְדְכַר וְנִוְקְבָא, זִוּן
 כְּפּוּפָה, בְּכִלְלָא דְפְּשׁוּטָה הִיא. וּבְסִפְרָא דְרַב הַמְנוּנָא
 סָבָא, מִם דְהִכָּא, הִיא זִוּטְרִיקוֹן מְכֻלָּה, וְהִינּוּ אַמֵּן, אַמֵּן
 זִוּטְרִיקוֹן, א"ל מְכֻלָּה זִ"אמֵן. כִּלְלָא דְכִלְלָא, וְשִׁפּוּר הִיא,
 וְהָא אֲתֵמַר.
 41. נוי"ן פְּשׁוּטָה, כִּלְלָא שְׁלֵשִׁי נִוְנִין. נוי"ן
 כְּפּוּפָה, כִּלְלָא שְׁלֵשִׁי הָאוֹת וְאִ"ו, כִּלְלָא שְׁלֵשִׁי נִוּן
 כְּפּוּפָה (פְּשׁוּטָה). (מִ"ם פְּתוּחָה, כִּלְלָא שְׁלֵשִׁי נִוּן
 נִוְנִין – נון פְּשׁוּטָה, נון כְּפּוּפָה. נון פְּשׁוּטָה כִּלְלָא שְׁלֵשִׁי
 הָאוֹת וְאִ"ו), מִשּׁוּם כֶּה הִבֵּל נִקְרָא נון וְאִוּ. וְנִוּן
 וּבְסוּד הַמְשֻׁנָּה כֶּה שְׁנִינִי, ו' זְכַר, ו' פְּשׁוּטָה
 כִּלְלָא שְׁלֵשִׁי זְכַר וְנִוְקָבָה. נון כְּפּוּפָה בְּכִלְלָא שְׁלֵשִׁי
 פְּשׁוּטָה הִיא. וּבְסִפְרוֹ שְׁלֵשִׁי רַב הַמְנוּנָא סָבָא,
 מִ"ם שְׁלֵשִׁי כֵּן הִיא נִוּטְרִיקוֹן מְכֻלָּה, וְהִינּוּ אַמֵּן.
 אַמֵּין נִוּטְרִיקוֹן א"ל מְכֻלָּה זִ"אמֵן. כִּלְלָא שְׁלֵשִׁי
 הִיא, וְנִפְּהָ הִיא, וְהִיא נִתְבָּאֵר.

The final Nun ן is extended and includes the bent Nun ן that is the aspect of the Nukva, female of Zeir Anpin. The ן includes the letter Vav ן that is male, Zeir Anpin, so the final Nun ן has male and female aspects. Vav ן is for Zeir Anpin, and ן is for Malchut. Because of that, the name of the letter 'Nun' נון and its three letters has all the aspects in it.

In the book of Rav Hamnuna Sava we read, the Mem ן of אמן Amen, is initial for 'מלך,' 'King,' and the initials of אמן are אמן נאמן, 'faithful king' that represents the whole.

42. למדנו, כל מי ששמע ברכה מאותו מברך ולא מכון באמן, עליו נאמר ובזי יקלו, כמו שנאמר (מלאכי א) לכם הכהנים בזי שמי. מה ענשו? כמו שלא פתח ברכות למעלה, כך לא פותחים לו. ולא עוד, אלא כשיצא מהעולם הזה, מכריזים לפניו ואומרים: סגרו הפתחים לפני פלוני ולא יבנס, ואל תקבלו אותו. אזי לזו אוי לנשמתו

42. תאנא, כל מאן דשמע ברכה ביהוה המברך, ולא אתכוון באמן, עליה נאמר ובזי יקלו. כמה דאת אמר, (מלאכי א) לכם הכהנים בזי שמי. מאי עונשיה. כמה דלא פתחו ברכאן לעילא, כך לא פתוזין ליה. ולא עוד אלא כד נפיק ביהאי עלמא, מכריזי קביה, ואמרי, טרוקו עלי קביה הפלגיא, ולא ליעול, ולא תקבלון ליה, ווי ליה, ווי לנשמתיה.

We learned that anyone that heard a blessing said by another and didn't meditate on the Amen; it was said about him, "those who despise Me shall lose honor" (1 Samuel 2:30). More so, the priests that don't honor the name.

Malachi 1:6

בן יכבד אב ועבד אדניו ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך.

"A son honors his father, And a servant his master. If then I am the Father, Where is My honor? And if I am a Master, Where is My reverence? Says YHVH of hosts To you priests who despise My name. Yet you say, 'In what way have we despised Your name?'" The punishment for those people would be the same because they didn't create openings for blessings to come to the world, so when such a person leaves the world, it would be said about him, close openings for this person so he won't enter and won't be accepted—woe to him and his soul.

Lesson;

When a son honors his father, he connects to his spiritual line, and a servant honors his master connects him to his sustenance.

HaShem tells us to honor him as a father or obey his laws as a master so he can reward us. Honoring Hashem elevates us to a level where he can support and sustain us.

The priests have a greater responsibility because their meditation affects the nation and the entire world.

43. למדנו, כל רשעי הגיהנם נכנסים למדורים ידועים, וכמה פתחים יש לגיהנם, וכל הפתחים בנגד פתחי הגן עדן. ובשעה שמוציאים אותם רשעים שקבלו ענשם, הם פותחים פתחים, ושמים (שואבים) אותם לחוץ. וכל הפתחים נקראו בשם בנגד פתחי הגן עדן, וכל פתח ופתח נקרא שם בנגד אותו פתח הגיהנם, והפתחים נודעים בנגד הפתחים, אותם פתחי הגן עדן.

43. תאנא, זוייבי הגיהנם, כלהו סלקי במדורין ידיען, וכמה פתוזין אית ליה לגיהנם, וכלהו פתוזין לקבל פתוזין דגן עדן. ובשעתא דאפקי לאינון זוייביא דקבילו עונשיהו, אינון פתוזי פתוזין, ושויין (ס"א ושאבין) לון לבר. וכלהו פתוזין בשמהן אקרון, לקבליהון דפתוזין דגן עדן, וכל פתוזא ופתוזא, אקרי שמא, לקבלי יהוה פתוזא דגיהנם, ואשתמודען פתוזין לקבליהון פתוזין, אינון פתוזין דגן עדן.

We learned that the wicked in Gehennam go into the known section. There are numerous openings to Gehinnam and all of them are opposite the openings in the side of the Garden of Eden. After the wicked receive their punishments in Gehennam they are pulled out through the openings that are opposite other openings on the side of Garden of Eden. All openings have names that correspond to the ones on the other side.

44. בגיהנם יש מדור אחדון תחתון של כלם, ואותו מדור הוא מדור על מדור, ונקרא (איוב י) ארץ עיפּתה. מה זה עיפּתה? כמו שנאמר (שמות כח) רבוע יהיה כפול, ומתרגמים – מרבע יהיה עיף. גם כאן עיפּתה, כלומר כפולה. ואותו נקרא שאל תחתית, שאל הוא מדור אחד, תחתית הוא מדור תחתון. ולכן נקראת ארץ עיפּתה תחתית, ונקראת אבדון, ועל זה כתוב (משלי טו) שאל ואבדון. וכל המדורים לא נכפלו, וכלם לא מתעייפים חוץ מזה.

Job 10:22

”ארץ עיפּתה כמו אפל צלמות ולא סדרים ותפע כמו אפל.”

‘A land as dark as darkness itself, As the shadow of death, without any order, Where even the light is like darkness.’”

The last and lower section of all sections in Gehennam called ‘ארץ עיפּתה’ ‘Land of darkness. This is a double section one on top of the other.

‘שאל’ ‘Sheol’ is the upper section, and the lower section is called ‘אבדון’ ‘Avadon’, a name that means ‘lost’. Only the lower section that is called the ‘land of darkness’ is doubled.

Proverbs 15:11

”שאל ואבדון נגד יהוה אף כי לבות בני אדם.”

“Sheol and Avadon lie open before the LORD, How much more the hearts of mankind!”

This verse shows the two names of the lower section of Gehennam ‘ארץ עיפּתה’ ‘Land of darkness’ as one.

45. ולמדנו, מי שירד לאבדון, שנקרא תחתית, לא עולה לעולמים. והוא נקרא איש שמשמד ונאבד מכל העולמות. ולמדנו, לאותו מקום מורידים אותם אנשים שמבאים להשיב אמן, ועל אמן הרבה שנאבדו ממנו, שלא החשיב אותם, דנים אותו בגיהנם, ומורידים אותו לאותו מדור תחתון שאין בו פתח, ונאבד ולא עולה ממנו לעולמים. ועל זה כתוב (איוב ז) בלה ענן וילך בן יורד שאל לא יעלה. ולא? והרי כתוב (יונה ב) מבטן שאל שועתי שמעת וגו'. וכתוב (שמואל א-ב) מוריד שאל ויעל. אלא כאן שאל, שם תחתית. ובארנו, זה בשחזור בו, וזה בשלא חזר בו.

44. בגיהנם אית מדורא בתרא תתאה דכלהו, והוא מדורא הוי מדורא על מדורא, ואקרי (איוב י) ארץ עיפּתה. מהו עיפּתה. כמה דאת אמר (שמות כח) רבוע יהיה כפול, ומתרגמינן מרובע יהיה עיף, אופּה הכא עיפּתה, כלומר כפולה. והוא אקרי שאל תחתית, שאל הוא מדורא זוד. תחתית, הוא מדורא תתאה. ובגין כך אקרי ארץ עיפּתה תחתית, ואקרי אבדון. ועל דא כתיב, (משלי כז) שאל ואבדון. וכלהו מדורין לא אכפלו, וכלהו לא עייפין בר מהאי.

45. ותאנא, מאן דנזיית לאבדון (דף רפ"ו ע"א) דאקרי תחתית, לא סליק לעלמין. והוא אקרי גבר דאשתעי ואתאביד מכלהו עלמין. ותאנא, למהו אתר נזייתין להגו גברי דמבוי לאתבא אמן, ועל אמן סגיאין דאתאבידו מניה, דלא זשיב להו, דיינין ליה בגיהנם, ונזייתין ליה בההוא מדורא תתאה, דלית בה פתוחא, ואתאביד וכל סליק מניה לעלמין. ועל דא כתיב, (איוב ז) בלה ענן וילך בן יורד שאל לא יעלה. וכל, והא כתיב (יונה ב) מבטן שאל שועתי שמעת וגו'. וכתיב (שמואל א ב) מוריד שאל ויעל. אלא הכא שאל, הים תחתית. ואוקימנא הא דאהדר ביה, הא דלא אהדר ביה.

We learned that one who goes down to Avadon that is also called ‘תחתית’ ‘Lowest’ is the lowest level of Gehennam, from where one never go up. This person is considered as lost from all worlds. Into Avadon, they bring those who despise saying Amen. This

person is judged for ignoring and losing Amens. He is lowered to a place in Gehennam where there is no opening. This aspect is described in;

Job 7:9

“כִּלְה עָנַן וַיִּלָּךְ כֵּן יֵרֵד שְׂאוֹל לֹא יַעֲלֶה.”

“As the cloud disappears and vanishes away, So he who goes down to the grave (Sheol) does not come up.”

The Zohar also quotes the verse below to point to a contradiction. In the previous verse, it says, “Who goes down to Sheol does not come up,” and the verse below says that YHVH brings down to Sheol and also brings up.

1 Samuel 2:6

“יְהוָה הַמָּיִת וְהַמְחִיֵּה מוֹרֵיד שְׂאוֹל וַיַּעֲלֵה.”

“YHVH kills and makes alive; He brings down to the grave (Sheol) and brings up.”

The Zohar explains that Sheol is the upper part of the lowest level of Gehennam. It is possible to go up from this level that is called Sheol. The lowest part of Sheol is called Avadon, and this is the level where the soul is lost forever.

Lesson;

To avoid getting lost in ‘Avadon’ we should not miss any opportunity to do good. Even if we had a lot of sins in the past, that may put us in the lowest level of Gehennam, every Torah and Zohar study, positive action, and tzedakah nullify past wrongs and elevates us higher and shortened our stay in ‘hell’ until we reach the opening that transfer us to the Garden of Eden.

On Rosh Hashanah we are judge for our actions and the coming year is ‘programmed’ for us with opportunities to ‘correct’ the past.

At the same time the soul in Gehennam and the Garden of Eden are judged and elevated or lowered for the legacy they left behind. Children that do positive actions in the name of their parents help their soul elevated every Rosh Hashanah.

We do more good actions, study, and Tzedakah during the days before Rosh Hashanah to benefit ourselves and parents that are in heaven.

46. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מֵאֵי דְכִתְיִיב, (ירמיה ב) כִּי שְׁתִּימֵי רְעוּת עֲשֵׂה עִמִּי אֲתֵי עֲזָבוּ מְקוֹר מִיָּם חַיִּים לְחַצְבַּ לְהֵם בְּאַרוֹת וְגוֹ? אֲתֵי עֲזָבוּ מְקוֹר מִיָּם חַיִּים – זְהוּ מִי שְׁלֵא רוּצָה לְקַדֵּשׁ שֵׁם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאִמָּן. מִה עֲנִשׁוּ? כְּתוּב לְחַצְבַּ לְהֵם בְּאַרוֹת בְּאַרוֹת נְשֻׁבְרִים. שְׂוִירָדִים לְגִיהֵם דְּרָגָה אַחַר דְּרָגָה, עַד שְׂוִירָדִים לְאַבְדוֹן שְׁנִקְרָא תַחְתִּית. וְאִם הוּא קָדֵשׁ שֵׁם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכוּן בְּאִמָּן כְּרַאוּי, עוֹלָה דְּרָגָה אַחַר דְּרָגָה לְהַתְעַדֵּן מֵאוּתוֹ עוֹלָם הַבָּא, שְׂשׁוּפֵעַ תְּמִיד לֹא פוֹסֵק. זְהוּ שְׂכָתוּב (תהלים לא) אֲמוֹנִים נִצַּר ה' וּמִשְׁלָם עַל יָתֵר עֲשֵׂה גֵאוּה.

46. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מֵאֵי דְכִתְיִיב, (ירמיה ב) כִּי שְׁתִּימֵי רְעוּת עֲשֵׂה עִמִּי אֲתֵי עֲזָבוּ מְקוֹר מִיָּם חַיִּים לְחַצְבַּ לְהֵם בְּאַרוֹת וְגוֹ. אֲתֵי עֲזָבוּ מְקוֹר מִיָּם חַיִּים, דָּא הוּא דְלֹא בְּעֵי לְקַדֵּשׁא שְׂמֵא דְקוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּאִמָּן. מֵאֵי עוֹנֵשִׂיהָ. כְּתִיב לְחַצְבַּ לְהֵם בְּאַרוֹת בְּאַרוֹת נְשֻׁבְרִים, דְּנִזְוֵתִין לְגִיהֵם דְּרָגָה בְּתֵר דְּרָגָה, עַד דְּנִזְוֵתִין לְאַבְדוֹן דְּאִקְרִי תַחְתִּית. וְאִי אִיהוּ קָדֵשׁ שְׂמֵא דְקוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא, לְכוּנָה בְּאִמָּן כְּרַאוּי, סְלִיק דְּרָגָה בְּתֵר דְּרָגָה, לְאַתְעַדֵּנָא מֵהַהוּא עַלְבָּא דְאַתִּי, דְּנִזְוֵי תְדִיר לֹא פִסִּיק, דָּא הוּא דְכִתְיִיב, (תהלים לא) אֲמוֹנִים נִצַּר י' וּמִשְׁלָם עַל יָתֵר עֲשֵׂה גֵאוּה.

#46

Jeremiah 2:13

”כִּי שְׁתִּימֵי רְעוּת עֲשֵׂה עִמִּי אֲתֵי עֲזָבוּ מְקוֹר מִיָּם חַיִּים לְחַצְבַּ לְהֵם בְּאַרוֹת בְּאַרוֹת נְשֻׁבְרִים אֲשֶׁר לֹא יָכְלוּ הַמַּיִם:”

“For My people have committed two evils: They have forsaken Me, the fountain of living waters, And hewn themselves cisterns—broken cisterns that can hold no water.”

Rabbi Yehuda says that the people did wrong, not desiring a connection to the Amen and the name of the Holy One Blessed be He. The punishment is “They hewn themselves cisterns—broken cisterns that can hold no water.” It is the aspect of going down in the levels of Gehennam, all the way to Avadon.

If a person sanctifies the Holy name and properly makes the unification of אמן Amen, he climbs level after level to enjoy the world’s delights to come that have a continuous flow of light. On that, it is written,

Psalm 31:24

”אָהַבּוּ אֶת יְהוָה כָּל חַסִּידָיו אַמּוּנִים נֹצֵר יְהוָה וּמְשַׁלֵּם עַל יִתְר עֲשֵׂה גֵאוּהַ”

“Oh, love YHVH, all you His saints! For YHVH preserves the faithful, And fully repays (punishes) the proud person.”

Lesson;

The words of Hashem through the prophet Jeremiah reveal that people foolishly seek their own source of Light when all they need is a proper connection that can create a vessel for the Light.

Many people look for a way to draw light more easily, looking for shortcuts and physical tools to do Magic and get fulfillment. This is the aspect of ‘digging their own wells. The problem is that these wells are broken, dry, and connect to the darkness that would put them down into the lower levels of Gehennam for a harsh correction. These ‘wells’ cannot hold water, which is the aspect of Light and life nourishments.

Only with the unification of Light and vessel as the Zohar and the sages teach us we are able to pave a path to a better future in this life, the after light and at the time of the Resurrection.

We study the Zohar from the translations and commentaries of Rabbi Ashlag. He called his work ‘Hasulam,’ which means ‘The Ladder.’ When we study the Zohar, we add rungs to our ladder to guarantee us a better life, in this world, the next, and if we don’t see Mashiach in our lifetime, then we reap the benefits at the time of the Resurrection.

47. תָּאנָא, שִׁירָה מְשִׁיךְ בְּרַכָּאן מוּעִילָא לְתַתָּא, עַד דִּישְׁתַּכּוּזוּן בְּרַכָּאן בְּכֻלְהוּ עַלְמִין. (אמר רבי יוסי אינון ישראל למימר שירתא, שלימתא שירה דכליל כל שאר שירין הדא הוא דכתיב, (ישעיה יב) ואמרתם ביום ההוא הודו לי' קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו).
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְמִינֵין אֵינוּן יִשְׂרָאֵל לְמִימַר שִׁירָתָא, מוּתַתָּא לְעִילָא, וּמוּעִילָא לְתַתָּא. וּלְקַשְׂרָא קַשְׂרָא דְמֵהִימְנוּתָא. דְּכַתִּיב, (במדבר כא) אִזְּ יִשִׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. אִזְּ שֵׁר לֹא נֶאֱמַר, אֲכֹלָא אִזְּ יִשִׁיר. וְכֵן כִּלְהוּ פְּהֵאי נְוֹנָא. אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת, מוּתַתָּא לְעִילָא. עַלִי בְּאֵר עֵנוּ לֵה, עַלִי בְּאֵר, כְּלוּמַר סֵק לְאִתְרֵיהּ, לְאִתְאֲוּדָא בְּבַעֲלֵיהּ, דָּא הוּא מוּתַתָּא לְעִילָא.

47. לְמִדְנוּ, שִׁירָה מוּשְׁכַת בְּרֻכּוֹת מְלַמְעָלָה לְמַטָּה, עַד שִׁימְצָאוּ בְּרֻכּוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. (אמר רבי יוסי, עתידים הם ישראל לומר שירה שלמה, שירה שכוללת כל שאר השירים, זהו שכתוב (ישעיה יב) וְאִמְרַתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ) אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, עֲתִידִים יִשְׂרָאֵל לומר שירה מְלַמְטָה לְמַעְלָה וּמְלַמְעָלָה לְמַטָּה וְלְקַשֵּׁר אֶת קֶשֶׁר הָאִמוּנָה, שְׁכַתוּב (במדבר כא) אִזְּ יִשִׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. אִזְּ שֵׁר לֹא נֶאֱמַר, אֲכֹלָא אִזְּ יִשִׁיר. וְכֵן כִּלְמָסָה לְמַעְלָה. עַלִי בְּאֵר עֵנוּ לֵה. עַלִי בְּאֵר, כְּלוּמַר עַלִי לְמִקוּמָךְ לְהִתְאַחַד בְּבַעֲלֵךְ, זֶהוּ מְלַמְטָה לְמַעְלָה.

#47

We learned that ‘שירה’ ‘song’ draws blessings from above to below until all worlds have blessings. Rabbi Elazar says that in the future, Israel will sing a song from below upward, and from above downward, and tie a knot of ‘אמונה’ faith as it is written; Numbers 21:17,18

“אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה”

“באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקה במשענתם וממדבר מתנה”

“Then Israel sang this song: “Spring up, O well! All of you sing to it.”

“the well that the princes made, that the nobles of the people dug, with the scepter and with their staffs.” And from the wilderness, they went on to Mattanah,”

The common translation shows the verb for ‘sing’ in the past tense, while the Hebrew word clearly uses future tense to indicate future events. Singing “this song” is the aspect of going from below upward because the song is in Malchut and sings to Zeir Anpin above Malchut.

“Spring up, O well!” is said to Malchut that is called ‘well’ to go up for unification with her husband, Z”A. This is the connection that elevates Malchut upward to Zeir Anpin.

48. ואחר כך מלמעלה למטה, שהרי עד עכשו בגלות נמצאת עמנו באר חפרוה שרים, שילדו אותה אבא ואמא (למעלה). כרוה נדיבי העם – אלו האבות שנקראו (תהלים מז) נדיבי עמים. כרוה, מקום להודג בה המלך בכרכות. ובמה הוא הוויג? במחקה – זה יסוד. במשענתם – זה נצח והוד, מלמעלה למטה. וממדבר מתנה, וממתנה נחליאל, ומנחליאל במות. זהו קשר שלם, קשר האמונה, קשר קים שבו הכל.

48. ולבותר מעילא לתתא, (דהא עד השתא בגלותא אשתכחת עמנא) באר חפרוה שרים, דאולידו לה אבא ואמא, (לעילא) כרוה נדיבי העם, אלון אבהן, דאקרון (תהלים מז) נדיבי עמים. כרוה, אתר לאודווגא בה מלכא, בכרכן. ובמה הוא וווגא. במזווקק, דא יסוד. במשענתם, דא נצח והוד, מעילא לתתא. וממדבר מתנה, וממתנה נחליאל, ומנחליאל במות. הא קשורא שלמא, קשורא דמהימנותא, קשורא קיימא דכלא ביה.

#48

“the well” is Malchut making a connection from above downward. “That the princes made,” tells that Father and Mother gave birth to Malchut, which is the secret from Genesis 2:22

“ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם”

“And YHVH God fashioned into a woman the rib which He had taken from the man, and brought her to the man.”

“The nobles of the people” refers to the patriarchs, meaning Chessed, Gevurah, and Tiferet called ‘nobles of the people. ‘Dug’ means that they prepared the place for the unification of the King and blessings in Yessod with the support of Netzach and Hod. This is the unification from above downward.

Numbers 21:19

“וממתנה נחליאל ומנחליאל במות”

“from Mattanah to Nahaliel, from Nahaliel to Bamoth”

“from the wilderness, they went on to Mattanah.” The ‘מדבר’ ‘wilderness’ is Malchut that goes up to Mattanah, which is Yessod. From Mattanah to Nahaliel, which is Tiferet, and from Nahaliel to Bamoth, which is Father and Mother. This is the complete connection of ‘אמונה,’ ‘faith’ that sustains everything in it.

Lesson;

‘שירה’ ‘song’ has the same numerical value of 515 as in ‘תפלה’ ‘Prayer’. Our prayers connect us to Yessod and above to draw blessings into this world.

49. אמר רבי יוסי, זמינן ישראל לביבור שירתא שלימתא. שירתא דכליל כל שאר שירין. הדיא הוא דכתיב, ואמרתם ביום ההוא הודו לה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו. בההוא זמנא כתיב, (זכריה ד') והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אוד וישמו אוד. וכתיב (תהלים קכו) אז ימלא שזוק פינו וכלשוננו רנה, אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה. ברוך יי לעולם אמן ואמן ימלא שזוק פינו וכלשוננו רנה, אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה. ברוך ה' לעולם אמן ואמן. ימלא שזוק פינו וכלשוננו רנה, אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

In the future, Israel would recite the complete song that includes all other songs in it, as it is written;

Isaiah 12:4

“ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו”

“And on that day, you will say: Praise YHVH, call upon His name; Declare His deeds among the peoples, Make mention that His name is exalted.”

On that day that would be the final and everlasting unification between Zeir Anpin and Malchut, it is written;

Zechariah 14:9

“והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד”

“And YHVH shall be King over all the earth. On that day, it shall be— “YHVH is one,” And His name one.”

This event is called the ‘The return to Zion.’ It represents the return of Zeir Anpin, YHVH that is the Light to Zion that is Yessod of Malchut, and the Vessel, which is Malchut, would have a continuous and uninterrupted flow of Light.

Then those who would live on that time would open their eyes as if waking up from a dream and be filled with great joy and appreciation because the day they pray for has arrived.

Psalms 126:1,2

“שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים”

“אז ימלא שחוק פינו וכלשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה”

“A Song of Ascents. When YHVH brought back the captivity of Zion, We were like those who dream.”

“Then our mouths were filled with laughter, And our tongue was singing. Then they said among the nations, “YHVH has done great things for them.”

ברוך יי לעולם אמן ואמן ימלא שזוק פינו וכלשוננו רנה, אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה.

Blessed be Hashem forever, Amen and Amen.

Hashem will reign over his kingdom forever, Amen and Amen.

